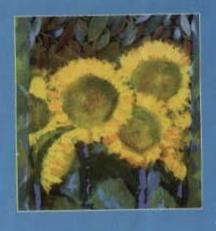
تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

عهبدولمونعيم غولامي

سیٰ قوربانییهکه

شیخ سهعید بهرزنجی شیخ عهبدولسه لام بارزانی شیخ زاری ئهلزهویهعی

وەرگيرانى: ئيحسىان ئيروانى

سێ قوربانييهكه

دەزگای چاپ و بالاوكردنەوەي

زنجيرهى رۆشنبيرى

خاوەنى ئىمتياز: شەوكەت شىّخ يەزدىن سەرنووسەر: بەدران ئەھمەد ھەبىيب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، همولیّر س. پ. ژماره: ۱ www.araspublisher.com

عهبدولمونعيم غولامي

سێ قوربانييهكه

شیخ سهعید بهرزنجی-شیخ عهبدولسهلام بارزانی شیخ زاری ئهلزهوبهعی

وەرگێړانى: ئيحسان ئيروانى

ناوی کتیب: ستی قوربانییه که نووسینی: عهبدولمونعیم غولامی وهرگیّرانی له عهرهبیهوه: ئیحسان ئیروانی بلاوکراوهی ثاراس - ژماره: ۲۷۳ دهرهیّنانی هونهریی ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهکرهم سهرپهرشتیی کاری چاپخانه: ئاورهحمانی حاجی مهحموود چاپی یهکهم ، ههولیّر – ۲۰۰۲ له کتیّبخانهی بهریّوه بهرایه تیی گشتیی روّشنبیری و هونهر له ههولیّر ژماره (۲۰۱۶)ی سالّی ۲۰۰۶ی دراوه تی

روونكردنهوهيهك

ئهم پهرتووکهی له بهردهستتانه، سنی وتاری تیروتهسهلی میتروویی لهخودهگریت، ناوه پوکهکانیان سهربوردهی سنی رووداوی لهیهکتر جیای سات و شوین و هوکار دهگیریتهوه. نووسهری وتارهکان سهرهتای ههر رووداویکی بهچهند زانیارییه که دهربارهی سهنگ و پایهی کهسایه تی مهبهست دهسپیده کات، ئینجا رهوش و بارودوخی گوزهرانی ئهوسامان بو باس ده کات، پاشان هوکارو چونیه تی سهرهه لدانی ئاریشه کان شرو شه ده کات، دواتر ده ره نجامه خویناویه کار دانه و کاردانه و کانیان ده خاته روو.

دوو لهو رووداوانهش، که پهیوهستن بهگهلی کوردمان، کاریگهرییهکی زوریان لهسهر ئاراستهی ریّپهوی بیروبوّپوونی سیاسی و کوّمهالآیهتیی لهنیّو کوّمهانگای کوردهواریدا ههبووه، بهتایبهتی لهسیّدارهدانی یهکهم رابهری شوّپشی بارزان له سهدهی بیستهمدا بووه ههویّنی سووربوونی سهرکردایهتی شوّپش و والاتپهروهران لهسهر بهرخودان تا گهیشتن بهروّژی ئازادی گهل و رزگاری والات له دهست بیّگانه.

گرنگی نهم پهرتووکهش لهوهدایه، که بهپینووس و هزری نووسهریکی عهره بی عیراقی نووسراوه و، ههر خویشی هاوده می نه و رووداوانه بووه. ههروه ها بلاوک هره وه که شه ستاوه به کو کردنه وهی و تاره کان و له چاپدانی پاراستوونی له فه و تان و به ههردووکیان کاریکی پیروزیان بو نه نجامداوین.

بینگومان، ئهم پهرتووکه که لهسهر شیدوهی گیرانهوه نووسراوه، بهسهرچاوهیهکی ههره سیوودبهخش دادهنریّت بو مییشژوونووسان و ئارهزوومهندانی زانین و روّشنبیری. ههروهها خویّنهرانی بهگهشتیّکی ئهندیّشهیی دهباته نیّو دهیهکانی یهکهمی سهدهی رابردوو.

مایهوه بلیّم، که ههر له تهمهنیّکی زووهوه (له کوّتایی ههشتاکان) ئهم پهرتووکهم وه سهرچاوهیه کی سوودلیّوه رگییراو لهنیّو ههندیّک لهو پهرتووکه میّژووییانهی خویّندومه ته وه به رچاوکه و تووه، به لاّم به بیّ نهوهی بیرم بوّ دهستخستنی چوو بیّت، نهگهرچی دوّزینه وه شی سهخت بوو. تاکو جاریّکیان (له نهیلولی/۲۰۰۱) سهردانی ریّزدار «شیّخ جیهاد شیخ نیسماعیل شیّخ عهبدولسه لام بارزانی» م کرد، بهریّککه و تباسی نهم پهرتووکسهی بو کسردم و دانه یه کی کسوّپیکراوی پی به خسسیم. دوای پهرتووکسهی بیری و هرگیّرانیم بوّ سهر زمانی کوردی له لا گه لاله بوو، نهخاسمه که نیّستا خویّنه ری کوردی له زیاد بوون دایه. به ریّزیشیان هانی داو.

له وهرگیّرانیشیدا ههولیّکی زوّرم داوه بهبه کارهیّنانی کهمترین وشهی بیانی دهقاودهق وه کو خوّی بیکوردیّنم و، بهلهبهرچاوگرتنی روونکردنهوهو پهراویّزی پیّویست، بهبیّ نهوهی دهستکاری دهقه نهسلّییه که بکهم.

ئىحسان ئىروانى ھەولىر – ٢٠٠٢/١١

پێشکەشکردن

زوّریّک له میتروونووس و تویژهرهوهی بیانی بالّیان کیّشاوه ته سهر ههندیّک له رووداو و بهسهرهاتهکانی میّرووی هاوچهرخی کورد، رُمارهیه ک نووسهری عهرهبیش لهم بواره دا شویّنیه نجهیان دیاره، گرنگی دانی ئهمانهش پتر بهو رووداوانهبوو ئهوانهی له کوردستانی باشوور (عیراق) بهرپاببوون زیاتر له پارچهکانی تری کوردستان، بهتایبه تیش دوای ئهوهی کوردستانی باشوور بووه پارچهیه که دهوله تی عیراقی تازهدروستبوو که دوابهدوای پهرهسهندنه کانی پاش کوتاییها تنی جهنگی یه کهمی جیهان پیکهییّرا، ئهو دهوله ته که له سهر بنهمای سیستمیّکی فهرمانیه وایی عمرهبی سونی بهریّوه ده چوو.

 لهلایه کی تربشه و نووسه ری تری عه ره به هان به پاکی و بیگه ردی ناسراون و خویان دوورخستو ته و هه ده مارگیری بو نه ته وه ی عه ره بی یان به هه ندهه لگرتنی خوبه ستنه و هه به سیاسه ت، باشترین نموونه ی نه وانه ش «عزیز شریف» ه ، که له نووسینه کانیدا جه ختی له سه ر مافی ره وای گه لی کورد کردووه بو به ده سته ینانی مافه نه ته وایه تیبیه کانی. «شاکر خصباك» یش راستگویانه باسی میژوو و جوگرافیای کوردستانی کردووه هم روویی کی شرونووسی عیراقی «جرجیس فتح الله» که زیاتر له روویی که و خرمه تی میژووی کوردی کردووه جا چ له ریخی نووسینه کانیه و میژووی کوردی کردووه بیت چ له ریخی هه و له بیت و چانه کانی بو وه رگین انی زوریک له په رتووکی رهسه ن و به ها داره و هو بیت به تایبه تی نه و په رتووکانه ی باس له رووداوه میژووی یک و ده که ن.

ههندیکی تریش ههن راستگو بوونه له گیرانهوهی رووداوهکانی میژووی کورد، به لام له ته نهمهشدا دهمارگیری خویان بو نهتهوهی عهرهبیان و رهچاوکردنی لایهنی سیاسی له ههندیک بواردا نهشاردو تهوه، بهرچاو ترین ئهوانهی ئهم ریچکهشیان گرتبووه بهر «عهبدولمونعیم ئهلغولامی» یه.

ئەلغولامى لە سالّى ١٩٠٤ لە شارى مووسلّ لە خانەوادەيەكى ناسراو بەزانست و ويژه لەدايكبووه، ئەويش بنەماللەى سەيدەكانى غولامىيى- تەغلوبىي مووسلّىيە، كە ھۆزانقان و ئەدىب و ميتژوونوسيان لەنيّودا ھەلّكەوتوون، وەك «شيخ محەمەد بن مستەفا ئەلغولامى» (سالّى ١٧٧٢ كۆچى دوايى كردووه) خاوەنى پەرتووكى (شمامة العنبر والزهر المعنبر). ئەلغولامى خويّندنى سەرەتايى و ناوەندى و ئامادەيى خوّى لە مووسلّ تەواوكردووه، لە سالّى خويّندنى ١٩١٥-١٩١٦ چووەتە خانەى مامۆستايان، دواى لى دەرچوونىشى لە پىشەى فىيركارى كارى كرد تاكو خانەنشىينبوونى لە سالّى ١٩٥٨، و لە بەروارى ٢٣ تشرىنى دووەمى سالّى ١٩٥٨، و لە بەروارى ٢٣ تشرىنى دووەمى سالّى كرد.

ئەندامانى خانەوادەكەى بەشدارىيكى ھەمسەچەشنەيان ھەبوو لەو جموجۆلە نەتەوەييە عەرەبىيەى لە نيوەى يەكەمى سەدەى رابردوو لە

مووسل تهشه نهی کر دبوو ، به تاییه تیش براکه ی «محه مه در وفوف ئەلغولامى» كە لە دامەزراندنى زۆرتىك كۆمەللەو رتىكخراوى نەتەوەيى عەرەبى بەشدارى كردبوو، ئەمەش كارىگەرى خۆى لەسەر عەبدولمونعيم ئەلغىولامى ھەبوو و لە تەمسەنىكى زووەوە بووە ئەندام لە زۆرىك لەو كۆمەللەو رېڭخراوە نەتەوەپىيە غەرەبيانەي لە سەرەتاكانى سەدەي رابردوو له مووسل دامهزرابوون، ئەو بەيەكەمەكانى بەئەندامبووى كۆمەللەي (العلم)ى نەتەوەپى عەرەبى دادەنرىت، كە لە يىش جەنگى يەكەمى جىھان له سالی ۱۹۱۶ دامهزرابوو و زوریک گهنجی هوشیاری شاری مووسل چووبوونه ریزیهوه، ئهم کومه لهیه تاکو روزی ۲۲ی مایسی ۱۹۱۹ بهردهوام بوو كاتيّك ناوي گوّردرا بو كوّمهلهي (العهد)، ههروهها له ههمان كاتدا له رينكخبراوينكي تريش كه بهناوي (جمامعة الآداب)بوو تهندام بوو، ئەويشىيان ھەر لە مىووسل لە سالىي ١٩١٨ دامىەزاربوو و تېدەكىۋشا بۆ بلاوكردنەوەي رۆشنېپريەتى نەتەوايەتى عەرەبى. سەرەراي بۆچوونە نەتەوايەتىيەكانى، ئەلغولامى ھەڭگرى بۆچوونى ئىسلامىش بوو، ئەمەش له بهئهندامبووني لهنيزو ههنديک لهو ريکخراوه ئيسلامييانهي له سالي ۱۹۳۰ له مووسل دروست بوون وه ک کومه لهی (الشُیان المسلمن) بەرجەستە دەبيت. ھەر ئەمەشيان ھۆي باسكردنى رووداوەكانى مېژوو، لەنتوپان میزووی كورد بەدىدیكى عەرەبى-ئىسلامىمان بۆ ئاشكرا دەكات. جگه له کاره رامیارییهکهی، ئهلغولامی پشکداری له کاری رۆژنامەوانىشىدا كردووه، لەنتو رۆژنامەكانى مووسل و بەغىدادا بەناوى راستهقینهی خوی یان بهناوی خوازراوهوه وتاری میتروویی و رامیاری بلاوده کسردنه وه، له روزنامه ی (صدی الأحسرار)ی مسووسلتی بهناوی (مــؤرخ)ی دهنووسی، له رۆژنامــهی (العــراق)ی بهغــداییش بهناوی (تغلبی)، له روّژنامهی (نصیر الحق)ی مووسلیش بهناوی (أبو وائل)ی دەنووسى.

ئەلغسولامى زۆر پەرتووكى دەربارەى مسينشرووى ھاوچەرخى مسووسل نووسيوون، يەكەم پەرتووكى بەناوى (السوانح في الأحداث الوطنية) لە

سالتی ۱۹۳۲ دهری کردووه، که پیکهاتووه له کرمه له وتاریکی به لاگهداری باوه پیتکراو سهبارهت بهبزاقی نه تهوه یی عهره بی له مووسل له پیش جهنگی یه که می جیهان و دواتری، په رتووکی دووه میشی به ناوی (أسرار الکفاح الوطنی فی الموصل ۱۹۰۸–۱۹۲۵) ه، به شه که ی یه که می له سالتی ۱۹۵۸ له به غدا چاپ کرد، تیایدا باس له میترووی ریخ خراوه رامیارییه نهینی و ئاشکراکانی میوسل ده کات، هه ر له کوده تا دهستوورییه عوسمانییه که ی سالتی ۱۹۰۸ تاکو یه کلاکردنه و می کیشه ی میوسل سالتی ۱۹۳۹ شهر به رتووکی (خروج العرب من الأندلس)ی ده رکرد، سالتی ۱۹۳۹ ش په رتووکی (مآثر العرب والإسلام فی القرون الوسطی)ی ده رکرد، له سالتی ۱۹۵۰ ش په رتووکی (بقایا الفرق الباطنیة فی لواء الموصل)ی بلاوکرده و ه، له گه ل چه نده ها په رتووکی تری بلاوکراوه و بلاونه کراوه.

ئەلغولامى لە بوارى مىتژوودا تەنها گرنگى بەعەرەبەكان نەداوە، بەلكو گرنگى بەھەندىك رووداوى سەرنجراكىتشى مىتژووى ھاوچەرخى كوردىشى داوە، نەخاسمە ئەوانەى لە كوردستانى باشووردا روويانداوە، لەم لايەنەشەوە ھەندىكى نووسىنى ھەيە، لەوانە پەرتووكى (ثورتنا فى شمال لايەنەشەوە ھەندىكى نووسىنى ھەيە، لەوانە پەرتووكى (ثورتنا فى شمال العراق ١٩٩١-١٩٧٠) و پەرتووكى (الضحايا الثلاث) واتە (سىق وربانىيەكە)، كە لە بنەرەتدا لە كۆمەللە وتارىكى پىكھاتووە كاتى خۆى لە سالى ١٩٥١ لە رۆژنامەيى (صدى الأحرار)ى مووسلى بلاوكراونەتەوە، لە سالى ١٩٥٥ش مامۆستا «حەمادى ئەلناھى» كۆى كردوونەتەوە و لەسەر شىدوى پەرتووكىكەدا لەرىر ناونىشانى (وتەي ئەنجامدانى ئەم كارەشى لە پىشەكى پەرتووكەكەدا لەرىر ناونىشانى (وتەي بلاوكەرەوە)دا باس كردووە، ھەرەوەھا دواى ئامادەكردنى كىتىبەكە خودى نووسەر ھەندىكى پەراوىزى روونكەرەوەى بۆ نووسىيوە، ويراى ئەمەش نورسىد ھەندىكى پەراوىزى روونكەرەوەى بۆ نووسىيوە، ويراى ئەمەش خودى پەرتووكەكە بەدەر نەبوو لەو ھەلانەي وەرگىير ھەولى راستكردنەوەيانى داوەو ئەويش لەلاى خۆيەو بەراوىزى پىلويست و روونكەرەوەى بۆ زياد داوەو ئەويش لەلاى خۆيەو بەراوىزى پىلويست و روونكەرەوەى بۆ زياد داوەو ئەويش لەلاى خويەو بەراوىزى پىلويست و روونكەرە، يەكەمىيان:

الصعايا الكلاث الثيخ سيد الدرني الثيخ والسلام الباردان الشيخ طاري الاومي يتم عرائم المعدي عرائم المعدي

رووداوی کوژرانی شیخ سهعید به رزنجی و بارودوخی ژیانی ئهوسای شاری مسوسل، دووهمسیان: زوّرداری ده سه از اریه تی عسوسه الاتداریه تی عسوسه الله داواکاریه کانی شیخ عهبدولسه الام بارزانی و چوّنیه تی لهسیداره دانی، سینیه میان: شیخ زاریی زهوبه عی و کوژرانی ئه فسه ریّکی ئینگلیز و کیشه ی دهستگیرکردنی.

پهرتووکی (سێ قــوربانیــیــهکــه) بهسهرچاوهیهکی ههره گرنگ و دهگمهن دادهنریّت بو ههر یهکیّکی بییهوی لهسهر

میژووی کوردستانی باشوور -له ماوه ی سهره تاکانی سهده ی به سهرچوو - بنووسیّت، یاخود بییه وی زانیاری له سهر ریّپه وی روود اوه کانی نه و ماوه یه ده ستبخات، نه خاسمه که دوو روود اوی نیّو پهرتووکه که پهیوه ستن به دوو که سایه تی پایه دار و ناوداری کوردان، نه وانیش «شیّخ عه بدولسه لامی بارزانی» و «شیّخ سه عیدی به رزنجی» ن. نووسه ری پهرتووکه که ش که هاوده می ههرستی روود اوه که بووه، بن زانیارییه کانی پشتی به ژماره یه سهرچاوه ی نووسراو و بینه ری روود اوه ناماژه بن کراوه کان به ستووه.

ئەلغولامى لە پەرتووكەكەى (سى قوربانىسىدكە)دا ھەولىداوە سىتەمدىدەيى گەلى كورد بەدياربخات و ئەو زولام و زۆربەى لەريىرسايەى حوكمى عوسمانىيەكان دەيچىترت بخاتەروو، ھەروەھا ھەندىك وشەى بەكارھىناوە نىشانەى ئەوەن كە ھاوسۆزبووە لەگەل رابەرو ئەو كەسايەتىيە كوردىيانەى رۆلىيان لەو رووداوانەدا ھەبووە، وەك بەكارھىنانى وشەى (شەھىدبوون) بۆ كوررانى شىخ سەعىد بەرزنجى و گيانەكەى بە(پاك و بى گوناھ) ناودەبات، ھەروەھا دىمەنى لەسىيدارەدانى شىخ عەبدولسەلام

بارزانے به (دلتهزین) ناودهبات. لهگهل ئهمهش ئهلغولامی خوی تووشی ههله كردووه له بارهي ههنديك لايهني تايبهت بهگهلي كورد جا چ بهئهنقهست وایکردووه یان نا. بو غوونه نووسه رله یهرتووکهکهیدا ناوی (کوردستان)ی به کارنه هیناوه، به لکو لهجیاتی نهوه ناو و دهربری تری وهک (ولاتی کسوردان) یان (ناوچه کسوردیهکان)ی بهکارهتناوه. له پەرتووكەكەي ترىشىيىدا (ثورتنا فى شىمال العراق) ھەمان رېچكەي گرتزتهبهرو وشمهی (باکووری عیراق)و (ناوچه باکوورییهکه)ی به کارهینناوه. ههروهها ئەلغولامى نەپويستووه رۆلنى کارلینکەرى نەتەوەپىي له راپەرىنەكەي شيخ عەبدولسەلامى بارزانىدا بوروژينى. بەھەمان شيوەش کاتیک باس له رایهرین و بزاقه کوردییهکانی سالانی ۱۹۱۹–۱۹۲۰ دەكات، وەك بللى ويستبينى راپەرىنە كوردىيەكان لە ناوەرۆكە نەتەوايەتىيەكەي داشۆرىنى، ئەمەش لەوەرا بەديار دەكەوپت كاتىك ھەول دەدات هۆكارەكانى بەرپابوونى راپەرىن و شۆرشە كوردىيەكان ببەستىتەوە بەرۆلنى كۆمەللە نەتەوايەتىييە عەرەبىيەكان نەك كوردىيەكان، كاتنك لە يه رتووك مكميدا (أسرار الكفاح الوطني في الموصل) لهم بارهيهوه دەلىّت: "كۆمەلامى (العَلَم)و (العهد) رۆلىيان ھەبوو لە وروژاندنى ھەستى نیشتمانی و بهریاکردنی شورش لهگهلیّک له ناوچه باکوورییهکان له دژی ئينگليزه کان له سالم ١٩١٩".

لهبهر روّشنای ئهمهی سهرهوه بهدووری نازانین ئهلغولامی کهوتبیّته ژیّر کاریگهری ههندیّک لهو بال و ئاراسته نهتهوهییه عهرهبییه توندرهویانهی له ناوچه جیاجیاکانی عیراق سهریان ههلدابوو بهتایبهتی له شاری مووسل الله ناوچه جیاجیاکانی عیراق سهریان ههلدابوو بهتایبهتی له شاری مووسل اسی شوینی لهدایکبوونی نووسهره. لهگهل ئهمهشدا پهرتووکی (سی قوربانییهکه) گرنگی میترژوویی خوّی ههیهو پر سووده بو ئیّمهی کوردی سهرگهردان بهدوای راستییهکانی میترژوومان، ئومیّدهوارین ئهم پهرتووکهش کهلینیّکی پهرتووکخانهی کوردیان پربکاتهوه.

عەزىز حەسەن بارزانى ۲۰۰۲/۷

بهناوی خودای بهخشنده و میهرهبان

وتدى بلاوكدردوه

لهنیّو ههندیّک ژمارهی روّژنامهی (صدی الأحرار)ی مووسلیدا، که ماموّستای زانا و نیشتمانپهروهری گهوره بهریّز محهمه درهٔووف نهلغه و شمارانهی له ماوهی سالی ۱۹۵۱ بلاوکرابوونهوه ههندیّک وتاری میّژوویی-سیاسی رووداوی خویناویم تیایدا دوزینهوه، که له کاتی روودانیاندا دهنگدانهوهی خوّیان ههبووه، هوّکار و وردهکاریهکانیشیان لهلایهن خهلکیّکی زوّر بهتهمومژاوی ماونه تهوه.

نووسینه کانیش به پینووسی میر ژوونووسی تویژه ره وه ماموستا عهبدولمونعیم ئه لغولامی بوون.

کاتیک بینیم که ئه و و تارانه رووناکییه کیان خستوه ته سه ر ئه و تاریکاییه وه و ههندیک لایه نی شاراوه ی لای زوریک له هاولاتیانی ئاشکرا کردووه. و له گه ل ئه وه ی که من حه زم له به دواداچوونی ئه م جوّره تویّرینه وه مییژووییانه یه ، به تاییه تی ههندیک رووداوی تاییه ت، بویه روخسه تخوازیم له هه قالی مه زن ، نووسه ری و تاره کان کرد بو چاپ کردن و بلاو کردنه وه یان له سه ر شیّوه ی نامیلکه یه کی سه ربه خوّ بو خویندنه وه و سوود لی و ورگردنه وه یا له له له یا تویژه ره وه و به دواداچووی له غوونه ی خسوم ، بو روونیوونه و ی راستیی ئه و به سه رهاتانه بویان ، ئه ویش به سوپاسه وه ریی به بلاو کردنه وه ی دام . ریبی دام به روون و روشنی بلاو بکرینه وه دوای ئه وه ی ههند یک گورانکاری خستنه سه ر.

ئیستاش وا دهیخهمه بهردهستی خوینهری بهریز، ئومیدیشم زوره که دهبیته مایهی رهزامهندی خوینهره بهریزهکان و بهدواداچووان، که

کوّکهرهودی چهند رووداویّکی میّژووی نزیکمانن، هیّشتان دهنگدانهوهیان دهلهریّنهوه. ئهگهریش توانیبیّتم تیّنوویهتی ئارهزووی ههوادارانی پهیپیّبردن تیّر بکهم ئهوه مهبهستمه، ئهگهرنا ئهوه تهنها خزمهتی میّژووییم نیازه، خوداش له پشتهوهی مهبهستهکانهو ههر بهپشت و پهنای ئهو دهست پی دهکهم.

حەمادى ئەلناھى ۱۳ى صەفەرى ۱۳۷۵١ى تشرينى يەكەمى ۱۹۵۵

وتاری یهکهم:

رووداوهکهی شیّخ سمعید بهرزنجی له موسلّ

هۆكارەكانى - وردەكارىيەكانى - دەرەنجامەكانى

خوالیّخ وّشبوو شیّخ سهعیدی بهرزنجی (۱) له سهردهمی دهولّه تی عوسمانیی تورکیی لهناوچوو زوّر دهستروّیشتوو بوو له سلیّمانی و دهوروبهرهکانی، ئهم دهسه لاته ئایینیه شی بهمیرات له باپیرهکهی «کاک ئه حمهدی شیخ»ی ئایینیه روه ری کوری زانای زانستوان «مهعروف نوّدیی (۲)» که خاوه نی چهنده ها پوّلیّنکاری ههمه جوّره له بواره کانی زانستی ئایینی ئیسلامی و زمانه وانی عهربی، جیا لهوهی که یهکهم بلاّوکه ره وی ریّبازی (قادری) بووه له ناوچهی سلیّمانی - بوّ ماوه تهوه.

له راستیدا مه لبهندی ئایینیی خوالیخ قشبوو شیخ سه عید هه رته نها له ناوچه ی سلیت مانی نهبوو ، به لکو تیپه پی بوو بو زوّر جیگای تری وه ک که رکوک و شوینانی تر ، به هوی ناوبانگه فراوانه که ی به نایین و خواناسی بووه مایه ی متمانه پیکردنی خوالیخ قشبوو سولتان عه بدو لحه میدی دووه می عوسمانی ، به جوّریک ، ببووه یه کینک له نزیکترین که سانی ، هه روه کو چوّن له گه ل با پیریشی کاک نه حمه دی شیخ دلو قانیی خودای له سه ربیت هه روابوو.

جا چونکه ههر خاوهن دهسه لآت و دهسترویشتوویه ک -جا ههر جوریک بیت، ئیرهییبهر (حهسود)و رکابهری بهنهیننی یان به ناشکرای ههن،

⁽۱) (بهرزنجه) ناوی گوندتیکه دهکهویته روّژههلاتی [شاری] سلیمانی، ئیستا مهلّبهندی ناحیهی (سروچک)ه له قهزای (شارباژیّر) له لیوای سلیّمانی.

⁽٢) (نۆدىن) گوندىكە لە رۆژھەلاتى [شارى] سلىمانى.

خوالیّخوّشبوو شیّخ سهعیدو خانهواده ریّزداره کهشی چهند نهیاریّکی شاراوه ی ههبوو، چاوه ریّی ههلیّکی گونجاویان ده کرد بوّ کارکردن بوّ نه هیشتنی نهم ده سه لاّت و ههیبه ته یان ، به هه رئاوایه ک بوایه.

⁽۱) ئەركات ويلايەتى موسل ئەم ليوايانەي لەخۆ دەگرت؛ موسل، ھەولير، كەركوك، سليمانى.

^{(*) [(}سـهرا) وشـهیهکی تورکیـیـه واته (کـۆشک/تهلار)، بهلام لیـّـرهدا بهمانای (بالهخانهی حکومهت) دیت- وهرگیر]

شتيّگ لهبارهی رهوشتی خهڵکی موسلّ

پێش نيو سهده

بهلهبهرچاوگرتنی گهشهسهندنی رهوش و بارودوّخ، وا چاکه پیّش ئهوهی بچینه نیّو کیونی به میّک بادهینه و سهر رهوشتی خهلّکی موسلٌ پیّش نیو سهده.

هاولاتییانی موسل کومهلیّک دابونه ریت و خوو ره وشتی چاکیان همبوون، که له پیشینانیان ههر له سهرده می بالاوبوونه وهی ئیسلام (الفتح الإسلامي) هوه بق ماونه ته وه، پاریزگاریشیان لی کردوون، سهره رای بهسه رچوونی سهرده مانیّکی زورو گورانکاریه کان خویان ههر پیوه گرووه.

له بهرچاوترین ئهو خصورهوشت و دابونهریتانهش؛ راستگویی، ئهمه کداری، متمانه یی، مهردایه تی و لهبهرچاوگرتنی مافی هاوسی، خوبهستنه و به به به به به به به کارو خوبه ستنه و به به به به به به به کارو کرده وه کانیشیاندا دهستپاک بوون، دهستکراوه شبوون له یارمه تیدانی دهستکورت و ئه وانه ی روزگار روزانی سهربه رزییانی بو بی دهسه لاتی و، ده و له مدنییانی بو نه بوونی گوریوه، هه روه ها پهیره وی ئه م فه رمووده ی پیغه مبه ریان ده کرد: (ارحموا عزیز قوم فل) و اته (به زه ییتان بیت به نازیزی گهر بی دهسه لات بوو).

سهبارهت بهبهدرهوشتیش زور بهناگابوون، پاراستنی نابروو (شرف)ی نافرهت، لهو پرسانهبوو که لهنیو دهروونیاندا شوینیکی ههره بهرزی ههبوو، دوانهده کهوتن له بینناو کهمترین ناماژهی دهستوهردان له بینناو کهمترین ناماژهی دهستوهردان له نابروو و سهربهرزیهتی، خوشیان بهدوور ناخه له یارمه تیدانی یه کتری نهگهر پیویستی کرد. چونکه ئیرهییان به نابرووی خها نکی تریش هه نده چوو وه کو چون بو خویان هه نده چیت، توندره و بیان لهم باره یه و خویان ده پاراست له ناوهینانی نافره تان له بهرامیه و کهسانی بیانی، به نکو نهم توندره و یه یان نه وانی گهیانده راده ی بهریاکردنی شورشیکی گهوره لهم شاره دا پیش نیو سه ده کاتیک حکومه به در پاکردنی شورشیکی گهوره لهم شاره دا پیش نیو سه ده کاتیک حکومه ت

ویستی سهرژمیریهکی گشتی بو نیر و می ئه نجام بدات، ههر به هوی ئهم شیورشه وه ههو نیا که شیورشه وه ههونیاندا ههندیک له و که سایه تی و کارمه ندانه ی ئه رکی جیبه جی کردنی ئه و تومارکردنه یان پی سپیردرابوو له ناوبه ن و ، مالی ههندیکی شیان تالان کرد ، توانیشیان ئهگه ر بو ماوه یه کی که میش بیت تومارکردنه که بو ساتیکی تر دوابخه ن .

زوریش تامهزروی دهستخستنی ئهسپی رهسهن و پهروهردهکردنیان بوون، ههر بههوی ئهمهشهوه زوریکیان ببوونه سوارچاکی لیهاتوو.

چەندىن گۆرەپانى پۆشبىركۆشىيان ھەبوو، گرنگترىنيان؛ زەويەكەى تەنيىشت رووبارى دىجلە، نۆسوان شسوتنى (قسەرە سسەراى)و شسوتنى (باشطابية)ى رووبەرووى كانى كبريت (عين كبريت). بەلام دواى ئەوەى ئاو ئەم شسوتنەى داپۆشى، گسواسىتىيانەوە بۆ شسوتنى غسزلانى (مسوقع الغزلانى)و ئەو زەويە پان و بەرىنەيان كردە شوتنى پۆشبىركۆسى ئەسپەكان، ئەم زەويەش ئۆستا بە(أرض المنطرد) ناودەبرۆت.

ئهم پیشب رکیسه می روزانی ههینی ساز ده کرا، به لام روزانی جه ژن به شینوه یه کی به رفراوانتر ده کراو، هه موو خاوه ن نه سپه کانی شار، هه روه ها هه ندیک سوارچاکی گونده کانی ده وروبه ریش تیایدا به شدار ده بوون و جمماوه رینکی زوری خه لکیش ناماده ی ده بوون.

ئهم پیشبرکینیانه وه کو ئیستا به مه به ستی گره و (قومار) له سه رکردن نه بوون، به لاکو به مه به ستی هونه ری سوارچاکی بوو، که له باب و باپیره کانیانه وه بوّیان به جینه اوه، هه روه ها بوّ روونکردنه وه و دیار خستنی گرنگی ئه م هونه ره بوو له لایه ن پاله وانه سه رکه و تووه کان و، دیار خستنی توانای ئه سپه رهسه نه عمره بییه کان له نیّو خه لکیدا.

خه ڵکی له روّژانی جه ژن خوّیان به جوانترین شیّوه ده رازانده وه و به یانی زوو له ماله کانیان ده هاتنه ده رو به ره و مزگه و ته کان به ریّ ده که و تن بوّ به جیّگه یاندنی نویّژی جه ژن، پاشان زوّریّکیان ده چوونه گوّرستانه کان بوّ سه ردانکردنی مردووه کانیان و، بوّیان ده پارانه وه و داوایان له خودا ده کرد

بهدلوقانیی خوّی بییان بهخشی، ئینجا دهگهرانهوه مالهکانیان بوّ پیشوازیکردنی میوانهکان و ، خوّشیان سهردانیان دهکردنهوه. ههروهها حسهلوا و قاوه و جگهرهیان پیسشکهش دهکردن. ههندیّکیان (ئهلقهلاوین)یشیان که بوّکهسانی تایبهت ئاماده دهکرا- پیشکهش دهکردن.

خه لکی کرّمه ل به کرّمه ل روویان له نیّو شارو ده وروبه ری ده کرد، له ملاو له ولا به دلّخوّشی و شادومانییه و می کتریان ماچ ده کردو، سلاوو توّقه یان له که ل یه کتر ده کرد. نه مه ش به بی جیاوازی له نیّوان نه یار و دوژمن و خزم و هه شاله ناسراوه کانیان رووی ده دا. به مه ش دله لیّک شکاوه کانیان چاک ده بوونه وه و رق و کینه ش له نیّو ده روونه لیّک توّراوه کان نه ده ماو ته بایی و خوّشه و یستیش له نیّوان خزم و هه شال و خوّشه و یستان زیاتر ده بوو.

له موسل چهند شوینیک ههبوون لهنیو شوورهی شارهکهو دهرهوهی، روزانی جهژن خهلکی روویان تی دهکرد. لهوی چهرخ و فهلهک و جوّلانهی له دار دروستکراو لهو روّژانه ئاماده دهکران بوّ رابواردنی مندالآن، ئهو شویّنانه پر دهبوون له فروّشیاره گهروّکهکانی شیرینهمهنی و شتی تر. قهرهبالغترین ئهو شویّنانهش له روّژانی جهژن؛

ناوچهی باب ئەلتۆپ بوو، كە خەلكى لە ھەموو دەرو شوينىپكەوە روويان تى دەكرد، پىياوو ئافرەت، گەورەو بچووك، بەلام ئافرەتان لە شوينىپكى تايبەت و جىيا لە كۆمەلى پىياوان كۆم دەبوون، چونكە بارى كۆمەلايەتىي ئەوكات رىپى بەتىپكەلاوبوونى ھەردوو رەگەزەكە نەدەدا، يارمەتى نىرەكانى نەدەدا خۆيان بخرىننە نىپو رىزى مىپيەكانەوە. ھەر يەكىپكىش لەم رىسايە لايدابوايە، جىا خاوەن ھەر پلەو پايەيەك بوايە، ناچاربوو بەرگىمى دەرئەنجامەكەى بگرىت، كە تىپھەلدان و سووكايەتى پى كردنە، لەوانەيە لىدان و شلاقىشى لەگەلدا بىت. چونكە كارىپكى ناكۆكى لەگەل پاكىيەتى كىردووەو، نەرىت و رەوشتى بەرزو ئىرەيى كولاوى نىپو دەروونەكانىش يەسەندى ناكەن.

كورته باسيّكى ناوجەي باب ئەلتۆپ

ناوچهی باب ئەلتۆپ (باب الطوب(*)) كە خەلكى لە پێش نيوسەدە رۆژانى جەژنەكانيان تيادا بەسەردەبرد، ئەم بالەخانانەی ئێستا(**) دەيان بينين ئەوكات لێى نەبوون، بەلكو چەند بالەخانەيەكى كەمى لێ بوو بەپەنجەى دەست دەژمێردران، لەو بالەخانانەش؛

خانووی حهمو قهدو (خان حصو القدو)، که کرابووه بهریوهبهرایه تی بو (بانقی عوسمانی)، به لام ئیستا بازاری گهنم فروشتنه (سوق الحنطة). ههر له تهنیشتیشیهوه خانووی خوالیخوشبوو «مستهفا بهگ»ی قایقامینکی سهربازی (***) بوو. ههروهها خانووی تهعقیم کردن (تبخیرخانه)، که ئیستا بالهخانهی بانقی عوسمانی (البانق العثمانی)ی شوینی گرتوتهوه، ئینجا بالهخانهیه که بو فروشتنی نهفتی رهش (خان النفط) له نزیک دهروازهی بازاری قهسابه کان (سوق القصابین)ی ئیستا که ئهوکات هیشتا دروست نه کرابو ههبوو. ئینجا بالهخانهی ئهلزه بتیه (الضبطیة (*****)، که پیی ده گوترا (طاولة الضبطیة)، ئیستاش بالهخانهی فهرمانگهی پولیس (دائرة الشرطة) شوینی گرتوتهوه و بالهخانهی فهرمانگهی شارهوانی (دائرة البلدیة)شی له بهرامبهر بوو، که بالهخانهی فهرمانگهی شارهوانی (دائرة البلدیة)شی له بهرامبهر بوو، که

^{(*) [(}باب الطوب = BAB AL'TOP) له دوو وشه پیّکهاتووه؛ یهکهمیان (باب) وشهیهکی عمرهبییه واته (دهرگا). دووهمیشیان (الطوب) له وشهی (توّپ)ی کوردی و تورکییهوه وهرگیراوه، که ناوی چهکیّکی گهورهو گرنگی نهوسابووه. بهم پیّیه واتای (دهرگای توّپ) دهبهخشیّت. بروانه پهرتووکی (جَمال بابان: أصول أسماء المدن والمواقع العراقیة، ج ۱، مطبعة المجمع العلمي الکردي، بغداد ۱۹۷۲، ص ۳۲۳و ۳۲۵) – وهرگیّر].

^{(**) [}مەبەستى نووسەر لە (ئيستا) سالى (١٩٥٥)، واتە سالى لەچاپدانى ئەم يەرتوكە- وەرگير]

^{(***) [(}قايقامى سەربازى) هاوپلەي (عەقىد/سەرهەنگ)ى ئىستايە- وەرگىراً.

^{(****) [}لەسەردەمى عوسمانىيەكان به (پۆلىسخانه) دەگوترا (الضبطية) - وەركيّر].

ئيستا كۆمەله دوكانيكى لى دروستكراوهو شوينيكى بازرگانييه، سەرەوهشى قاوەخانەيەكى گەورەيە، لە تەنىشتىشى بالەخانەى دادگاى شەرعى (المحكمة الشرعية)بوو، كە ئيستا لە شوينى ئەو و پارچە زەوييكى شوورەى كۆنى موسل بالەخانەى بانقى رۆژھەلات (ئيسترين بانك)ى لى دروستكراوه. بالەخانەى بەندىخانە (بناية السجن)يش لە شوينى ئيستاى بالەخانەى بانقى رافيدەين (بناية بانق الرافدين)بوو، پارچە زەوييكى بچووكىشى لە بەرامبەر بوو كارمەندانى بەندىخانە بۆ خۆيان كردبوويانە باخچە، كە ئيستا بالەخانەى پۆستەو بروسكە (البريد والبرق)ى لەسەر دروستكراوه.

له پانتاییه کی فراوانی گۆرەپانه که ی باب ئهلتۆپ (ساحة باب الطوب) گۆری گهلیّک مردووی موسلّمانی تیّدابوو، به لاّم ئیّستا ته نها که میّکیان شویّنه واریان ماوه، چونکه خهلکی لهم سالانهی دواییدا دهستیان به سهرداگر تووه و دوکان و گهراج و گهرماوو میوانخانه و شتی تری که ئیّستا ده بینریّن، له سهر گۆرهکان دروستکردووه.

هدرچی ریّگاکانیسسه، ئهوانهی گورهپانی باب ئهلتوپ چهقی لقبوونه وهیان بوو، ئهمانهن؛ ریّگای بازاری پهرچییهکان (سوق الصوافة)و ریّگای (سهرای) –شهقامی مهلیک فهیسه لنی یه کهم – و ریّگای مزگهوتی شییخ عصومه و ریّگای دهرگای لکش (باب لکش)و ریّگای (نهبی شیت)و، ریّگایه کی سهره کی بو ناوه وهی شاره که، که لقیّکی ده چیّته گهرماوی سالحییه (حمام الصالحیة)و ریّگایی کیش بو بازاری (باب السرای)، ئه و شهقامه ی ئیستا به ناوی شهقامی غازی (شارع غازی)یه ئه وکات نه بوو. ریّگایه کی تریش بو مزگهوتی خوزام (جامع خُزام)، له گه ل چهنده ها ریّده وی تری ته نگه به رو بچووک.

يريشكهي ئازاوەكە لە باپ ئەلتۆپ

ئهوسا کهس نهبوو هزری بو ئهوه بچیّت، که ئاژاوهیه کی نووستوو به ناگا دیّت و ترس و زهنده قیچون له ناو دهروونی خه لکی بالاوده کاتهوه و خوّشیه کانیان ده کاته تالی و ، ده بیّته هوّی نانه وهی کوشتار له نیّوان دوو لایه نی موسلمان، تیایدا خویّنی چه ند بی گوناهی که ده پیّژری و گیانه کان ده کی شرین بو نه وهی بچنه و لای پهروه ردگاریان و ، گله یی و سکالای خویان له باره ی سهر کییشی و له خوّبایی بوون و درنده یی مروّق و له به پنبردن و سته می مروّق له برای خوّی بوّبکه ن.

بهیانی نهو روّژه، من لهگه ل ههندیّک له مندالآنی خریمان و کورانی گهرهک، بهرهو باب نهلتوّپ دهروّیشتین، تهمهنی گهوره ترینیشمان له ههشت سال زیاتر نهبوو. لهوکاتهی بهپیش بالهخانهی بهندیخانه دا تی ده پهرین، پیش نهوهی بگهینه شویّنی (طاولة الضبطیة)، خه لکمان بینی

راده کهن. بوو به هات و هاو ارو چهند ده نگینکیش به رزبوونه وه: بالاوبنه وه. بگه رینه وه ماله کانتان!. جهندرمه و خه لکی له باب ته لتوّپ شهریانه!. کوا غییره ت!. کوا نامووس؟. تهم شهره له سهر چییه ؟. له چییه وه سهری هه لداوه ؟.

شيخ مەحمود و براكهى خواليخوشبوو شيخ ئەحمەد كورانى خواليخوشبوو شيخ سهعيدو، سهروكي نووسهراني فهرمانگهي (الريجي -انحصار التبغ)، خواليّخوّشبوو بهها ئەفەندى كورى عەبدوللا ئەفەندى کوری حاجی ئیبراهیم ئەفەندی، که بەبنەچە خەلكى كفری (الصلاحية)يه، ههمووشيان له تافي لاوييتي دا بوون، له مالي خواليخوشبوو مستهفا به كى قايمقامى سەربازى بوون، لەسەر بەلەكۆنى خانووەكەيەوە كە رووبهرووی گۆرەپانى باب ئەلتۆپ بوو- تەماشاي حەشامەتى خەڭكى و خۆشىيەكانى جەژنىيان دەكرد. دواى ئەوەى ماوەيەكىيان لەوى بەسەربرد، هاتنه نێو گۆرەپانى باب ئەلتۆپ و، ماوەيەك پياسەيان كرد، پاشان لەسەر ريني خۆياندا چوونه ئەو لايەي ئافرەتى لىن كۆم ببوونەوه، كاتىك گەيشتنه لایان، به ها ئەفەندىي ناوبراو كە سەرخۆش بوو- خۆي بەكۆلنى ئافرەتىك دادا، ئەويش ھاوارى فىرياكىموتنى كىرد. دواى ئەو ئافىرەتەكانى ترپش هاواریان کرد، لهبهر ئهم هات و هاواره پیاوهکان بهپهله بههانای شوینی هاوارهکهوه چوون. کاتینک راستیی کیشهکهیان بو روونبووهوه ههانچوون. ھەنديكىان بەرپەرچى «بەھا ئەفەندى»يان دايەود، ئەويش جولەيەكى كرد، كه بهتيروانيني خهالكي ئهوسا تاوانيكه ليخوشبووني بو نييه. بويه ئەم گەنجەو، ئەوانەي لەگەلىدابوون شىنوان و شلەۋان. ھەر ئەوەندەيان پى كرا بگهريندوه بو ئهو خانووهي ليه يهوه هاتوون، دهرگاشيان بهرووي خەلكىدا داخست و ھەندىكىشىان دەستىان بەتەقەكردن كرد لە خەلكى بۆ ترساندنیان.

چهند جهندرمه یه کیش له قاوه خانه که ی «ئهبو عهباس» بوون، له دژی خه لکی ئاماده بووی گۆره پانی باب ئهلتۆپ هه لسان بهردیان له یه کتری گرت و بووه شهره دارو ئه و شه پکانه ی له ئاوهه لینجه کان (النواعیر) و

دوکانهکان کرانهوه. ئهمهش هاوکات بوو لهگهل هاتنی گهروانه (دوریة)یه کی جهندرمهی ئیسترسوار بو شوینی رووداوه که، ئهوانیش یه کسه ر چوون بو (طاولة الضبطیة) و ئیستره کانیان لهوی بهستنهوه گهرانه وه بو سهرخستنی هاورییه کانیان له شهره کهیاندا دژی خه لکی. لهم شهره شدا تفهنگ و دهمانچهیان به کارهینا، ژمارهی ئه و جهندرمانهی به شدارییان له پیکدادانه که دا کردبوو گهیشتبوه چل کهس. له لایهنی خه لکی دهستبه تال و بی چه کیشه وه ژماره یه کیان کوژران و برینداربوون.

دوای ئهوه، کاتیک کوّمه له پیاویکی چهکدار له ناوهوه ی شارهوه هاتنه گوّره پانی پیّکدادانه که جهندرمه کان هه لاتن بو نیّو باره گاکه یان له (طاولة الضبطیة)، که ژماره یه کی تری جهندرمه ی -نزیکه ی سهد که سیّک دهبوون - تیّدابوو.

ئینجا دوای داخستنی دهرگای بالهخانهی (طاولة الضبطیة)، جهندرمه کان له نیو حه شارگه که بایندار کران. گوللهی خه لکهی دهوریان دابوون. چهند هاو لاتییه ک بریندار کران. گوللهی خه لکیش هیچ کاریگه ریبی کی له جهندرمه کان نه کردو زبانی پی نه گهیاندن، بی به کومه له کهداریک سهرکه و تنه سهر باله خانه کانی ده وروبه ر، وه کو؛ باله خانه ی شاره وانی و باله خانه ی دادگای شهرعی و باله خانه ی نه فت فرقش ت و گهرماوی سالحییه و، ده ستیان به ته قه کرد له جهندرمه و هه ریه کیکی گهرماوی سالحییه و، ده ستیان به ته قه کرد له جهندرمه و هه ریه کیکی به رچاویان که و تبا. تهنانه ت ههند یکیان سهرکه و تنه سه ربانی ژووریکی کرده وه و کونیکیان له ساپیته کهی کرده وه و کرایه ئامانجیک بق ته قه لیکردن. ئه و ژووره شههند یک ده فته رو تومارگه و رووپه ری فه رمیی تید ابوون به هق کلیه ی گولله کان ئاگریان تیبه ربوو. ده که سیش له جهندرمه کان کوژران. بارود و خه که تا نیوه شه و به مثیوه مایه وه، ئه و کات جهنگاوه ره هاولاتییه کان گهرانه وه ماله کانیان بق ته و او کردنی پاشماوی شه و ، به لام چهند که سیکیان له وی به جینه بین شن بو ته و او کردنی پاشماوی شه و ، به لام چهند که سیکیان له وی به جینه بین به خودی گه و دیریکردنی گه مارود راوه کان نه وه کو له شه و دا هه لبین .

بهیانی روزی دو اتر که سییهم روزی جهزن بوو - کاتیک جهنگاوه رهکان

هاتنهوه بینیسیان بالهخانهی (الضبطیة) چۆل بووه لهو جهندرمانه، که سوودیان له لاوازیی پاوسهوانیهتی و چاودیّری وهرگرتبوو و لهویّوه ههلاتبوون بو سهرای حکومهت. ئهم جهنگاوهرانهش که زوّریّک ئاژاوه چی و گیرهشیّویّنیان لهگهلدابوون به رهو سهرای حکومهت چوون و داوایان له والی -فهریق پاشای حهلهبی والیی موسلّ بهوهکالهت - کرد، که ئهو جهندرمانهی شهریان لهگهلدا کردبوون بهدهستهوهیان بدات تاکو توّلهی خوّیانیان لی بکهنهوه، بهلام کاتیّک که زانییان داواکهیان ناپهسنده -که بیّگومان ههر واشبوو - داوای کورهکانی خوالیّخوّشبوو شیّخ سهعیدو بهها ئهفهندی عهبدولّلایان کرد، چونکه نهیانتوانیبو ههر له یهکهم روّژی رووداوه که لهناویان بهرن. وهلامی والیسیش ئهوهبوو که ئهو کهسانهی ده تانهویّن لای من نین، دهشتوانن بچن لیّیان بنوّرن، بهلام له شویّنانی تر ده که بهریّوهبهرایه تییهکانی حکومهت. ههر ئهوکات پروپاگهنده یهک لهنیّو خهلکه کوّبووه که بلاوبوه وه که:

ئه و که سانه ی ناویان هینرا و الهنیو مالی «شیخ سه عید» ن. ئه و ده ست دریژیه ی له باب ئه لتوپ کراوته سه ر خه لکی سه رچاوه که ی کوره کانی «شیخ سه عید» بوون.

له ژیر کاریگهری ئهم پروپاگهنده هه لبهست سراوه و پیش ئهوه ی راستیه کهیان بو روون بیته وه، بهره و ئه و خانووه ی «شیخ سه عید» ی تیدا ده ژیا چوون و گهمارویان دا. کاتیک والی ئهم ههواله ی بیست، فهرمانیدا ههر یه کیک له خوالیخو شبوو ره شید ئه فهندی ئه لعومه ری و خوالیخو شبوو شیخ ئیبراهیم ئه فهندی ئه لرومی و عهلی ئه فهندی ئه لئیمام -پیشنویژی مزگه و تی نهبی شیت - بچن بو شوینی حهوانه وه ی شیخ سه عید و بیهین بو باره گای والی له (سهرای) تاکو هیچی به سهر نه هیت و زیانی پی نه که ویت. ئهم زاتانه ش چوونه ئه و خانوه ی خوالیخو شبوو شیخ سه عیدی نه که ویت. ئهم زاتانه ش چوونه ئه و خانوه ی خوالیخو شبوو شیخ سه عیدی تیدا ده ژیاو، ئاره زووی والیان پی راگه یاند که ده بیت ماله که ی به بی به یاک و له سه رای حکومه ت ئاماده بیت تاکو له ژیر چاودی ریدا بیت،

دلنیاشیان کرد لهسهر ژیانی خوّی. ئهویش گویّرایهلّی کردن دلوّقانیی خودای لهسهر بیّت بهدوودلّی هاتهدهرو لهگهل ئهم زاتانه روّیشت، قورئانی پیروّزیشی بهدهستهوه بوو و خهرقه (جبة) کهسکهکهشی لهسهر شان بوو، حدهشلیّن خزمه تکاره کهی قورئانی پیروّزی ههلّگرتبوو و له پیشهوهشی دهروّیشت-، چهند سهربازیّکیش لهدوایانهوه بوون لهگهل ههندیّک خهلّکی کوبووه وه.

کاتیک گهیشتنه شوینی (سهبیلخانه (۱۱))ی نزیک دهروازهی سهرای حکومهت، بهفهرمانی تهوفیق بهگ (طابور ئاغاسی) -که لهنیو خه لکی موسلندا به (داره که بیننه (۲)) بهناوبانگ بوو - دهرگای سهرای له رووی هاتوه هاتوه وکان داخرا.

کاتیّک هاولاتییان ئهم هه لویّستهیان له (داره که بیّنه) تیّبینی کرد، یه کیّکیان بهردیّکی گهورهی هه لگرت و له پشتهوه دا بهسهری شیّخ سهعید. له گه ل لیّدانه که بهربووه وه، دلوّقانیی خودای لهسهر بیّت له هوّش خوّی چوو، پاشان گیانی له دهستدا. هه ندیّکی تریش هیّرشیان کردهسهر خزمه تکاره کهی و ئهویشیان کوشت. گیّرانه وه کانیش جیاواز بوون لهمه پ خزمه تکاره کهی و ئهویشیان کوشت. گیّرانه وه کانیش جیاواز بوون لهمه پ کیّشه ی داخستنی ده رگای سه رای حکومه ت بو بوارنه دانی چوونه ژووره وه ی خوالیّ خوّشبوو شیّخ سه عید بو چاوپیّکه و تنی بریکاری والی فه ریق زه کی پاشای حه له بی هه روه ک خوّی داوای کردبوو. له وانه شه م کرده وه یه نهی تیّدا بووبی و به شه و نه خشه ی بو کیّشرا بیّت. هه رچونیّک بیّت، ئه وا گیانی پاک و بی گوناهی شه هید شیّخ سه عید به و شیّوه چه په له بیّت، ئه وا گیانی پاک و بی گوناهی شه هید شیّخ سه عید به و شیّوه چه په له

⁽۱) گۆزەيەكى گەورەى لە قور دروستكراوه (كووپ)ى ناوه، ھەموو رۆژېك پرى ئاو دەكرا، رێبوارو موراجىعەكانى سەراى حكومەت لە كاتى تێنووبوونيان ئاويان لىخ دەخواردەوه.

⁽۲) (دارهکه بیّنه) وشهیه کی کوردییه، کورتکراوهی (دارهکهم بوّ بهییّنه)یه، تهوفیق بهگی ناوبراو ثهم وشهیه ی به و جهندرمانهی لهگه لیدابوون دهگوت، هدر کاتیّک ویستیبوایه بهندکراویّک یان ههر کهسیّکی تر دارکاری بکات، بوّیه بهم وشهیهوه ناوبانگی دهرکردبوو و ببووه نازناویّکی باوی ثهو. ناوبانگی دهرکردبوو و ببووه نازناویّکی باوی ثهو. ناوبراو خهلّکی سلیّمانییه.

دەرهيّنراو چووه لاى خودا گلهيى ستهمديهيى خوّى بوّ بكات، خوداش بى ئاگا نييه لهوهى ستهمكاران دەيكەن. ئەمەش له كانوونى يەكەمى سالىي (١٩٠٨) كە ريّككەوتە لەگەل روّژى (١٢) دوازدەھەمينى (ذي الحجة)ى سالىي (١٣٢٦)ى كۆچى روويدا، پيّكدادانەكەش لە روّژى دووەمى جەژنى قوربانى دەستى پى كردو بەشەھىدكردنى خواليّخوشبوو شيخ سەعىد لەروژى سيّيەمى كوتايى ھات(١).

به لام ههندیک له وگیره شیوینانه ی خه لکی موسل به مکاره شنه وه ستان، به لکو دووباره به سه و خانووه ی خوالیخ و شیخ سه عیدی تیادا ده ژیا دادایه وه و هه لیان کوتایه وه سه ری و خوالیخ و شیخ نه حمه دی کوره که شیان کوشت (۲). شیخ مه حمودی برایشی خوی له مالی «خدری

⁽۱) له لاپهروهی (۵۸)ی پهرتووکی (تأریخ العراق القریب)دا -که له نووسینی (مس بیل) و ماموّستا جهعفهر خهیات و دریگیّراودته سهر زمانی عهره بی - هاتووه که خوالیّخوّشبوو شیّخ سهعید له کانوونی دووه می سالّی (۱۹۱۰) له مووسلٌ و بهشیّوه یه که هیّشتان رووی راستهقینه ی رووداوه که روون نهبوّته وه کوژرا. من دهلیّم: راستیه کهی ههروه کو پیّشتر باسمان لیّوه کرد، میّژووی ثاژاوه که له کانوونی یه کهمی سالّی (۱۹۱۸) یه کانوونی یه کهمی سالّی (۱۹۱۸) یو نه ک کانوونی دووه می سالّی (۱۹۱۰) یه بارود و خه که شمان له لیّکوّلینه وه کهماندا روون کردوّته وه. له لاپهره ی (۱۹۹)ی بهرگی سیّیه می پهرتووکه کهی خوالیّخوّشبوو ماموّستا محهمه د تاهیر ته لعومه دی به ناوی (تأریخ مقدرات العراق السیاسیة)دا هاتووه که پیّکدادانه که له روّژی به ناوی (تأریخ مقدرات العراق السیاسیة)دا هاتوه که پیّکدادانه که له روّژی ده رنی قوربانیدا بووه سیّ روّژ به رده وام بووه به بی تهوه ی حکومه توانای دامرکاندنه وه ی همبووبیّت، سهره وای هاتنه ناوه وه ی (مُداخلة) پوّلیس و سهربازه کانیش به هیچ شیّوه یه ک نه هاتنه ناو ته می کیشه یه.

⁽۲) تهرمی شههید شیخ سهعید له و گورستانه ی به میزگه و تی نه بی شیت (س) و ه نووساو ه نیزرا. شیخ ئه حمه دی کوریشی هه ر له ته نیشتیه و ه نیزرا. له م دواییه ش چه ند گلاکو سه کویه کیان له سه ر دروست کران. ریزدار عه لی غالبی به ریوه به ری پولیسی موسلیش له سه رده می ده ستبه کاربوونیدا نوینی کردنه و ه نیستا خه لکی به مه به ستی نزاو پارانه و ه سه ردانی گوری خوالیخوشبو شیخ سه عید ده که ن.

ههمهوهندی»ی هاوسیّیان شاردبوّه و لهویّشه و ه توانی خوّی بگهیهنیّته مالّی خوالیّخوّشبوو «ئه لحاج محهمه د چهلهبی ئه لجادر» که لهویّوه نزیک بوو. لهویّشه و ه خانه خوّکانی ماله که ئهرکی شاردنه و ه گهیاندنی بوّ باله خانه ی حکومه ت گرته ئهستوّ.

ئینجا ههندینک خه لکی - که «یه حیا بن ئه یوب ئه لحاویس» پیشره وی ده کردن - سوو رانه وه سهر خانو وه که یه نه لسابونچی (خان الصابونجی) و ده رگایان شکاند و ههندینک پیاوی شیخ سه عیدیان تیدا دو زینه وه کوشتیانن، گشت که لوپه له کانیشیان تا لان کرد - که مول کی خوالیخ و شبوو محهمه د پاشا ئه لسابونچی بوون.

لهویشهوه بهرهو باب ئهلتوّپ چوون ومالّی قایقام «مستهفا بهگ» یشیان تالآن کرد. سهره نجام «بهها ئهفهندی عهبدوللّا»یان ههر نهدوّزیهوه، که خوّی له شویّنیّکی نادیار حهشاردابوو. ئهو جهندرمه و ئیسترسوارانهی ئاژاوه کهشیان نابووهوه رزگاریان بوو. ئهوهی دهستیشی نه له هوّکارو نه له تهشهنه پیّدانیشی ههبوو، شههیدبوو و گهرایهوه لای خودای خوّی، (واتقوا فتنة لا تصیبن الذین ظلموا منکم خاصة) واته (خوّتان دوورخهن لهو ئاژاوهیهی که تووشی ستهمکاره کانتان بهتایبه تی نهبیّت).

ههڵوێستی موسلؒ (موسلّیهکان) لهم رووداوه دهلّتهزیٚنانهدا

چهند راستییه که ههیه پیتویسته بزانریّ. رووداوه کانی جهژن که بوونه هرّی دهستدریّژی کردنهسه رخوالیّخوّشبوو شیخ سهعیدو کوشتنی، ئهوانه ی پیتی ههلسابوون چهند کهسیّکی دیاریکراوی خهلکی موسلّ بوون، بهلام زوّربه ی ههره زوّری دانیشتوانه کهی به شدارییان تیّدا نهکردبوو و دهستیان له ورده کاریه کانی رووداوه که دا نهبوو، بهلکو له کاتی ئه و رووداوانه دا له ورده کاریه کانی رووداوه که دا نهبوو، بهلکو له کاتی ئه و رووداوانه دا گهرابوونه وه ماله کانیان و به پشویه کی دریّژه وه چاوه ریّی ریّوشویّنی رئیجرائاتی) پیّویستی حکومه تیان ده کرد بوّ دامرکاندنی ئاژاوه که، به و لایتدا. پییه که به ربیرسه له م جوّره بزاقانه و له دابینکردنی ئاساییش له ولایدا. به خه مالیاندا نه ده هات که حکومه ته له به رامیه ریدا ده سته وهستان و به خه مالیاندا نه ده هات که حکومه تا له به رامیه ریدا ده سته و هستان و

دوودل، تیکه لاو به شاراوه یی و بایه خپینه دان ده و هستیت و و از له و رق و کینه ده هینیت به که یفی خوی ته شه نه بکات، به مه شاره که گرژترده بیت و به و ده ره نجامه غهمناکه ده گات.

هه تبه تنه و خه تنه و زوره ی که له ماوه ی رووداوه کان گه رابوونه وه ما ته کانیان و ده رنه که و تبوون، نه گه ربیانزانیبوایه ده ره نجامه که ی کوژرانی شه هید شیخ سه عیدی لی ده که و یته وه ما ته کانیان پال نه ده که و تنه به تنه کو ده اتنه ده ربی خه بات و داکو کی لی کردن، ته نانه ته نه گه ر موسل به خوی نی رو ته کانی و له سه رحیسابی کوشتنی یه کتریشیان نوقم بوایه به تام که کار له کار ترازا، به تاش قه وما ، دادو فیغان و په ژاری سوودیان نابیت نه گه ر دادگه ری ریزه وی سروشتی خوی نه گریته به رو سته مکاریش نابیت نه گه ر دادگه ری ریزه وی سروشتی خوی نه گریته به رو سته مکاریش باجی کرده وه که ریوشوینی پیدا چوونه وه ی یاسایی به په له له حکومه تی خوجییه تی کرد که ریوشوینی پیدا چوونه وه ی یاسایی به په له له دژی نه وانه ی هوکاری نه و روود اوه خویناویه بوون بگریته به رو ، نه وانه ی پشکدارییان تیایدا کردووه و نه وانه ی هانیشیان داون ، جا پله و پایه یان نرم بیت. هه رکه سیکیش تومه ته که ی له سه ره هم په به رز بی یان نرم بیت. هه رکه سیکیش تومه ته که ی له سه رسه لیند را به گویره ی دادگه ری و ویستی ویژدان توند ترین سزا به ریت.

دەنگدانەودى رووداودكان لە كەركوك و سليمانى

کاتیک ههوالی نهم رووداوانه بهشیوه خویناوییهکهیهوه گهیشته ناوچهی کهرکوک و سلیت مانی، لهنیو دانیشتوان دهنگدانهوهیهکی گهورهی لی بهرپابوو، بهتایبهتی تابعه کانی –واته پهیپهوکهرانی ریبازه کهی سیخ سمعیدو موریدو لایهنگره کانی لهنیو روّله کانی شارو خیّله کاندا، له پیشهوهی ههمووشیانه وه خیّلی (ههمهوه ند)ی بازووبه هیّز، رق و توپه ییان ههلساو نیگهرانی بالاوبووه و نائارامی دهماره کانیانی گرت و دهروونیان ههلی و زوّریک له خیّله کان خوّیان سازکرد بوّله یاسا دهرچوون و یاخی بوون و شخوش کردن له دری حکومه ت بوّتوله کردنه وه ی خوینی خوالیخوشبوو شیخ سه عید.

به لام که زانییان شیخ مه حمودی کوری خوالیخ نشبو و شیخ سه عید له گه ل هه ندیک له خزم و یاوه ره کانی نه وانه ی ده ستی قه ده ر پاراست بیوونی له موسل له لایه ن حکومه ته وه ده ستبه سه رن بیریان له وه کرده وه که مکور بن له سه ر به ردانی نه و ده ستبه سه رانه پیش نه وه ی کاریکی وا بکه ن بییته مایه ی تیکدانی ناسایش، بزیه هه ندیک له پیاوما قوول و گه و ره پیاوانی اشاری کم کورکوک داواکاریه کیان بز حکومه ت به رزکرده وه تیایدا داوای به ردانی ده ستبه سه ره کاری که ده و شیخ مه حمود ، ماوه یه کیشیان بز به ردانه که ده ستنیشان کرد، نه گه رنا نه و آن ناتوانن گری ماوه یه کیوثرانی شیخ سه عید زوّر به توندی هه ژاندوونی توره یی نه و خیلانه ی کوژرانی شیخ سه عید زوّر به توندی هه ژاندوونی دامرکیننه وه . نه گه ر حکومه ت وه لامی نه م داواکاریه ش نه داته وه نه وا نه و ان ده سته وه ستان ده وه ستن له به رامبه ر هیرش بردنی خیله کان بو سه ر هه ندیک ده شاره کانی و یلایه تی موسل و بلاو کردنه وه ی نیگه رانی و شل م داندنی بارودو خه که .

له ئاست ئەم ھەرشەيە والىپى موسل بەناچارى شىخ مەحمىودو ئەوانەى لەگەلىدا بوون، لەگەل مەفرەزەيىخى سەربازى بۆ كەركوك رەوانەكرد بۆ ھىدوكردنەوەى بارودۆخەكە.

به لام ههر که شیخ مه حصود گهیشته که رکوک خید آهکان له دژی دانید ستوانی شاری سلیه مانی، ئه وانه ی هوکاری دوور خستنه وه ی خوالیخوشبوو شیخ سه عید بوون بر موسل، هه آسان. له به رئمه حکومه تی موسل فه رمانی به موته سه ریفی سلیمانی دا که ده بیت شاره که به جیبه ید این و برواته به غدا، به لام خیله سه رهه آداوه کان له ریگادا که ل و په له که یان تالان کردو ناچار کرا بگه ریت موه بر سلیه مانی. شاره که هه ربه ترس و شده و اینی نویی موسل شاده او ی مایه و ها تنی «ره شید پاشا» ی والیی نویی موسل شاده و به ره سایه وه و پاشان یه کسه ربه به ره سه که رکوک. له ویشه وه شیخ مه حمودی له گه ل خوی برد بو سلیمانی، ئینجا بارود و خه که ی تیادا هیوربووه وه.

به لام دوای گه رانه وه ی رهشید پاشا بر موسل بارود وخ له سلیمانی گه رایه وه سهر دوخی جاران له نیگه رانی و شله وای له هه ندیک له دانیشتوانه که ی کرد به جینی به یدنن و روو له به غدا بکهن.

ريّوشويّنى رەشيد پاشاى واليى موسلّ

ههر که خوالیخوشبوو رهشید پاشای والیی موسل له سلیمانی گهرایهوه په کسم د دهستی کرد به گرتنه به ری ریوشوینی پیویست بو لیکولینه وه له كينهدي رووداوه كاني جهژن. ژماره په كې زۆرې هاولاتيكاني گرت، لەنتوپان؛ خوالتخوشبوو رەشىد ئەفەندى ئەلعومەرى و خوالتخوشبوو شتخ ئيبراهيم ئەفەندى ئەلرۆمى و عەلى ئەفەندىي پېشنوپژ و مستەف ئەلشەرىفەو مەحمود ئەلعەزاوى -ناسراو بە«ئەبى جانگير»-و يەحيا بن ئەپوب ئەلجاوپس و نینۆسى دەلال (نینش الدلال)و براكەي شەمسىي و زوری تر. دوای وهرگرتنی ئیفادهی تومهتبارهکان و گویگرتن له بینهری سهلاندن (شهود الإثبات) له گشت چینهکان، حکومهت زوریک له راگیراوه کانی نازاد کرد، لهنیویان؛ رهشید نه فهندی نه لعومه ری و شیخ ئيبراهيم ئەفەندى ئەلرۆمى و عەلى ئەفەندىي پېشنوپژ، (١٣٠) سەدو سى پیاو و (۱۳) سیزده نافرهتیش لهنیو گرتووخاندا مانهوه. نینجا حکومهتی ئەستەمبۆل چەند بەقسەھىنەر (مستنطق)ىكى لە دياربەكرەوە بۆ موسل رەوانەكىردن بۆ جىنىبەجى كىردنى دادگايىكردنى راگىيىراوەكان. دادگاییکردنهکهش نزیکهی سال و نیویک بهردهوام بوو و برباردرا (۵۰) یه نجا که سیان بو ماوهی (۳) سی سال بهند بکرین و، (۱۳) سیزده كمسيشيان لمسيداره بدرين، لمنيويان؛ تمبو جانگير (ممحمود ئەلعەزاوي)و يەحيا بن ئەيوب ئەلحاويس و نينۆسى دەلال، بەلام كاتيك برياره كانى ئەم فىەرمانە نىردرانە ئەستەمىبۇل بۆ يەسەندكردنى، بەرەتكردنەوەو بى تاوانى ھەمبوو گىبراوەكان بۆيان گەرايەوە. لەبەر ئەمم ههموویان ئازادکران جگه له «ئهبی جانگیر» که بههوّی کیشه ی ترهوه بوّ چەند سالىنىك لە گرتووخانەدا ھىلدرايەوە.

نهوهی پیویسته ناماژهی بو بکریت نهوه که یه حیا بن نه یوب نه لحاویس له گرتوو خانه دا نه خوش که وت و سه ری کول بوو و پیش گهیشتنی بریاری ره تکردنه وه و به به بدردانی گیراوه کان له نهستانه [نهسته مبوّل] مرد. هه روه ها شیاوی ناماژه یه که نینوسی ده لال له روّژانی داگیرکاریه تی نینگلیزه کاندا چووبووه به غدا و کاری پاسه وانیه تی شه وی پی نه نجام ده درا، له گه په که له له السابون چییه (الصابو نجیه کوژراو بکوژه که شی ناشکرا نه بوو.

ئارىشەكە رامانى گەرەكە!!

⁽۱) نهم رووداوه لهنیو خه لکی موسلدا بهناوی (دقیة شیخ سعید) بهناوبانگه، میخ روداوه لهنیو کاروبانگه، مینژووی بهسهرهات و لهدایکبوون ومردن وگهشت ومانهوه و هدرچی کاروباریکی لهم چهشنهیه به هوی مینژووی نهم رووداوه وه ده رمینرن. بگره تاکو نیستاش لهسهر زاری زوریک لهوانهی لهو روزگاره ژیاون و نهو روزانهیان بینیوه و له ژیاندا ماون که دهبیستریت.

سهردهمی ئهوانداو ههولدانی بهرپرسانی نیّو حکومه ته کهیان بوّ به فیپوودانی مافی هاولاتییان و ههلویّست نه نواندنیان له کاتی بهرپابوونی رووداوه که، ئینجا بهردانی گیراوه کان ئهوانهی بوّ لیّکوّلینه وه دهستبه سهر کرابوون له سهرده می ئیتیلافیه کان که رکابه ریان بوون و خستنه ژیّر پهرده ی ئهو رووداوه خویناویه، پهیوه ندیه کی توندو تولّی به که لله پهقی (رعونة) ئه و چینه ئیستی حادیه وه ههیه، که میّروو به ههوه سکاری و که لله پهقی ناسیویه تی! سهره نجامه کانی لهم پهند خاله ی خواره وه دا پوخت که ینه و ده کاریه کانی ئاژاوه که و ئه نجامه کانی لهم چهند خاله ی خواره وه دا پوخت که ینه وه:

- ۱- هه ڵچوونی ئهو کۆمه ڵه حهشامه تهی له باب ئه لتۆپ بوون، به پا ڵنهری ئهو غیره یهی که خه ڵکی ئهوسای موسل پینی ده ناسران. ئهمه ش لهبهر تووش ها تنی ئه و ئافره تهی پیشتر باسمان لیوه کرد.
- ۲ داواکردنیان بۆ تۆلەسەندنەوەی کوژراوەکانیان، ئەوانەی لە کاتى
 پێکدادانیان لەگەل جەندرمەکان کوژرابوون(۱۱).
- ۳- قــۆزتنهوهی ئهم رووداوه بهگویرهی بهرژهوهندییان، له لایهن ههندیک
 کهسی بهبنهچه سلیتمانی ئهوانهی له موسل نیشتهجیبوون و چاویان بهو
 دهسترویشتووه زورهی خانهوادهی شیخ سهعید ههلنهدههات.
- ٤- دوو دلنی دەسسه لاتداریه تی به ریخوه بردن و سسه ربازی له باره ی چارسه رکردنی کیشه که و ئه و بی هه لویستیه ی له به رامبه ر رووداوه که دا نواندییان.
- ۵- ئەو ھەلامى بريكارى والى فەرىق زەكى پاشا ئەلحەلەبى سەبارەت بەھتنانى خوالتخۆشبوو شتخ سەعىد لەو خانووەى ژيانى تىيايدا بەسەردەبرد بۆبارەگاكەي، لەكاتتكدا ھەلچوون لەوپەرىدابوو و

⁽۱) ئەمىن زەكى بەگ، كـه لە سـالــى (۱۹۲٤) بەرپيوەبەرى پەروەردەى مــوسـل بوو، يەكىيّك بوو لە ئەفســەرانى جەندرمەكانى موسـل لە كاتى بەرپابوونى رووداوەكــەى شيخ سەعيد بەپلەى مولازمى يەكەم، خەلكى سليتمانىشە، بەلام نەمانزانيوه ناوى لەنتىو ئەو رووداوانەدا ھاتبيت، يان پشتگيرى لايەنيّك لە لايەنەكانى كردبيّت.

خانووه که شی به ته و اوه تی له لایه ن هه ندیک کوّمه لانی خه لکی موسل گهمارود رابوو.

۲- داخستنی دهرگای بارهگاکه بهفهرمانی (تهوفیق بهگ دارهکه بینه) له
 کاتی لی نزیک بوونهوهی خوالیخوشبوو شیخ سهعیدو نهتوانینی چوونه
 ژوورهوهی.

۷- دەستى ھەندىك لە پياوانى كۆمەلادى ئىتىحادو تەرەقى لە موسل كە رۆلىتىكى چەپەلايان لەنىد ئەم رووداوانەدا گىتىرا، بىز ئەوەى بۆ پىياوە دەسەلات بەدەستانى ئىتىحادىەكان بسەلمىن كە دلسىزن و درى ھەر كەسىتىكى (حەمىدى)ن –واتە ھەموو ئەوانەى ھاوسۆز بوون لەگەل خودالى رازى سولتان عەبدولجەمىدى دووەمى عوسمانى، كە ئىتىحادىەكان لەسەر تەختى سەلتەنەت لايان بردبوو –.

هاوشیّوهی نهم جوّره که سانه ش زوّرن و له ههموو سات و شویّنیکدا ههن، که ناسلّه میّن له خوّگونجاندن بهگویّرهی بارودوّخ و خوّ ره نگکردن به ههمهوو ره نگیّک و، مهرایی کردن بوّ خاوه نه ده سه لاّت و ده سترویشتوان بهمه به ستی به ده ستهیّنانی ده ستکه و تیّک یان به پله و پایه گهیشتن. له پیّناو گهیشتن به مهرامه کانیشیان به شووره یی نازانن نهم ره و شته کهم و سووکه پهیره و بکه ن و به شیّوازی ههمه جوّر له به ریان بیاریّنه وه. له نه نجامدانی تاوان و زیان گهیاندن به خه لکیش نه ویژدان ریّیان لیّ ده گریّت، نه تاوان و زیان گهیاندن به خه لکیش نه ویژدان ریّیان لیّ ده گریّت، نه تایینیش به ریه رچیان ده داته وه.

وتاری دووهم:

شيخ عمبدولسهلامى دوودم كورى شيخ معممدى بارزانى

ٔ شویّنی نیشتهجیّبوونی بارزانییهکان:

بارزانیه کان نیشته جینی بهشی باشووری ناوچه شاخاویه سهخته کانی زیبارن، که ده کهویته باکووری عیراق. ئم ناوچه یه ناوه کهی له (زیّ) وهرگرتوه، واتاکه شی به زمانی کوردی (رووبار) ده گسوره یا که له نیت و خاکی تورکیا همالده قوره ی و له روزاوا و باشوره وه ده وری ناوچه کهی داوه. جسیا له

بارزانیه کان خیّلی تری ناودار به هیّزی خوّراگری لهم ناوچه یه دا نیشته جیّن، گرنگترینیان؛ شیّروانی و مزوری و هه رکی، زیّباری که ناغاکانی ئیّستای زیّبار سه روّکایه تی ده کهن.

واتاى بارزان

ماموستا مهعروف چیاووک له لاپه رهی (۵۲)ی په رتووکه که ی (امأساة] بارزان المطلومة)دا ده لیّت پیّموایه [ئهم ناوه] له ناوی خیّلی (برازی (*))ه وه ها تووه، یان ناوی باپیره گهوره که یانه، واتاکه شی (ماف

^{(*) [}خیّلّی (برازی) یهکیّکه له خیّلّهکانی دهڤهری بوّتان له کوردستانی تورکیا-ورگیّها

هه لاگر) یان (مساف زان)، یان له (بارسسان) هوه ها تووه، واته (دهرویشه کان)، یان (برازان (۱۱)) واته (إخوان الصفا (۱۰)). به ههرحال (بارزان) ناوی خیلیّنکی گهوره یه له باکووری عیراق. من له و باوه په دام که به بنه چه ده گهریّنه وه سهر خیّله کانی (هه کاری)ی ره سه ن پاک و خانه دان، به سهر چه ند بنه ماله و تیره و خیّل و هوزیّک دابه ش ده بن، گرنگترینیان؛ شیخروانی، میزوری، ههرکی، به پوژی واته (روژوگره کان (۱۱۰۰))، که به خانه واده ی شیخه کان و گشت خرمه کانیان ده گوتریّت، شیخه کانی ئیستاش نه وه ی شیخ (تاجه دین نه قشبه ندیی خالدی)ن، بنه ماله که شیان له ده څه ری زیبار و بادینان به ناوبانگه (۱۲).

شیّخ تاجهدین و نهوهکانی

«شیخ تاجهدین» دیارترین و بهرچاوترین شیخه کانی بارزان بوو، ئه وانهی له ناوچهی زیبار بهدیارکهوتن. که نهمانتوانی سهردهمه کهی دیاری بکهین. ناوبراو زانایه کی ریزدارو پایهبهرز بوو. نهوه کانیشی «شیخ عهدولسه لامی یه کهه و ههردوو براکه ی «عهدولره حسمان» و

⁽۱) (برازان) به گویره ی و هرگیرانی مانا واته (برای لیزان/برای زانا).

^{(*) [(}إخوان الصفاء) ناوى ريبازيكى ئايينييه- وهرگيّرٍ]

^{(***) [}ئهگهرچی ئهم ناوه به (بهروّژی) لهفز دهکریّت و له کاتی وهرگیّرانی بوّ سهر زمانی عهرهبی دبیّته (الصائم) واته (روّژوگر)، بهلام ناوهکه خوّی له ئهسلّدا (بهر روّژ)هو له زمانی عهرهبیشدا دهبیّته (مقابل الشمس) یان (مواجهة الشمس) واته (بهرامبهر خسوّر/ رووبهرووی روّژ). بوّ زیاتر سهلاندنی نهم رایهش؛ له لای باشهوری روّژئاوای ناوچهی (بهروّژ) ناوچهیهک ههیه بهناوی (نزار) واته (بهر سیّبهر)، خهلکهکهشی به (نزاری) ناودهبریّن، نهوانیش تیرهیه کی بارزانین وهرگیّر]

⁽۲) ده لیّم: له لایهن بارزانییه کانهوه زانراوه که شیّخ تاجه دین له سهر ریّبازی نمقشبه ندی نهبووه، به لکو یه کیّک له نهوه کانی، که نمویش شیّخ عهبدولسه لامی یه کهمه، نهم ریّبازه ی له شیّخ خالدی نمقشبه ندی وه رگرتووه.

«عـهبدول وحـیم» ن (*). شـیخ عـهبدولسـه لام [ی یه کـهم] بوو ریبازی نه قـشبـهندی (۱) وه رگرت، کاتیک له نه قـشبـهندی (۱) وه رگرت، کاتیک له ده وروبه ری نیوه ی سه ده ی دو از ده هم می کـق پی ، له وکاته ی له یه کینک له گهشته کانیدا به (بارزان) دا تیپه ری بوو. مه زار (زاریة) یکیشی له بارزان دامه زراندو دهستی کرد به وانه گوتنه وه و ئام ق رگاری کردن و رینیشاندان، زانستخوازانیش له هه موو لایه که وه روویان تی کرد.

کورتکی لهدوا بهجینما بهناوی «شیخ محهمهد» دوای نهو بهم نهرکه ههانساو ههوانیکی زوریدا بو بههینزکردنی ریبازی نهقشبهندی و مکوم کردنی ستوونهکانی. که کوچی دواییشی کرد، پینج کوری لهدوا بهجینمان، نهوانیش نهمانهن؛ شیخ عهبدولسهلامی دووهم، شیخ نهحمهد، شیخ محهمهد سدیق و مهلا مستهفای بهناوبانگ و شیخ محهمهد –که بهناوی باوکییهوه ناونرابوو، بهناوی (بابق) بانگ دهکرا-، ههمووشیان له ژیاندا ماون تهنها شیخ عهبدولسهلام نهبیت دلوقانیی خودای لهسهر بیت، گشتیشیان کورو نهوهیان ههیه.

^{(*)[}ئەم زاتانە كوړى شيخ تاجەدين بوون، نەك نەوەى- ورگيّړ]

⁽۱) شیخ خالدی نهقشبهندی [۱۷۷۹-۱۸۲۸]، نازناوه کهشی (ضیاء الدین)ه، گهوره ترین و به رچاو ترین زاناو ریخیشانده ربووه، و له تیره ی (میکائیلی)ی سهر به خیلی (جاف)ه. همندیک له سهرچاوه کانیش ده لین: ناوی تیره ی (میکائیلی) دهگهریتهوه بو (میکائیل)ی باپیریان، رهچه له که شیان ده گهریننه وه سهر نمه وییه کان (الأمویین)، شیخ خالدی ناوبراویش [ده لین] له نهوه ی خهلیفه عوسمانی کوری عمفانه خودای لی رازی بیت. شیخ خالد گهشتیکی بو هیندستان کردبوو و ریبازی نهقشبهندی ه شیخ عمبدول لای ده هله ویی نهقشبهندی و هرگر تبوو. کاتیک گهرایه وه و لا ته کهی نهم ریبازه ی له سلیمانی بلاو کرده وه، ئینجا رووی له به غدا کردو ته کیه یه یه که سهرده می والی داود پاشا کرده وه، که به ناوی (التکیه الخالدیه) ده ناسرا. چه نده ها گهشتیشی بو با کووری عیراق کرد بو بلاو کردنه وه ی ریبازه کهی. هم روه هم له ویش کرد یو ز (الدیار المقدسة)ی کرد، دوای نه وه هم له وه هم له ویش کرچی دوایی کرد.

كورهكانى شيخ عەبدولسەلامى دووەم ئەم شيخانەن؛ سليمان، ئيبراهيم، ئىسماعيل.

كورهكانى شيّخ ئەحمەد ئەم شيّخانەن؛ محەمەد خالد، جەمال، عوسمان، نەزىر.

کورهکانی شیخ محهمه د سدیق ئهم شیخانهن؛ عهبدوللا، عهلی، نوری. کورهکانی مهلا مستهفا ئهم شیخانهن؛ عوبهیدوللا، لوقمان، ئیدریس، سابر، مهسعود.

کورهکانی شیخ محدمهد (بابق) ئهم شیخانهن؛ سادق، شهفیع، ئهیوب. هدروهها زانیومانه که ههردوو براکهی تری شیخ عهبدولسهلامی یهکهم – مهبهستم عهبدولره حمان و عهبدولره حیم کورو نهوهیان ههیه، لهنیتویان «یوسف کوری سهعید کوری عهبدولره حیم» مان ناسی.

هۆكارەكانى رق ھەڭسانى توركە عوسمانيەكان لە شيّخانى بارزانييەكان

لهوه تهی دامه در اندن و گهشه سه ندنی بزاقی سوّفیگهری بارزانیه کان سه ریهه لاداوه، نه زانراوه یا خیب و نیّکیان له دژی ده ولّه تی تورکیای عوسمانی نه نجام دابیّت، به لاکو خهریکی خواپه رستی و بلاو کردنه وهی ریّبازی نه قشبه ندی و به هیّز کردنی بوون. هه رده م دلسوّزیی خوّشیان بود ده ولّه ت ده نواند، نه رکی باجدانی شیان به دلّفراو انییه وه به جیّ ده گهیاند و ده یاند ایه خه دریّنه ی و یلایه تی موسل، و هکو سوّفیگه ره کان، نه وانه یه به بایینه وه خوریکن و و از له دونیایه تی ده هیّن.

به لام ناغاکانی زیبار، که به شید وهیه کی ده ره به گایه تی حوکسی زیباریه کانیان دهکرد، دلته نگ بوون له به رفراوانبوونی ده سه لاتی شیخه کانی بارزان و چوونه ریزی زوریک له خیله کان بو ژیر ئالایانه وه و گرتنه به ری ریبازه نه قشبه ندییه که یان، بویه به ره نگاریان بوونه وه کاریان کرد بو دانانی راده یه ک بو نهم ده سترویشتوه یان. وای لیهات بارودوخی نیوانیان ئالوزبوو، تا گهیشته نه وه ی له سه رده می شیخ عه بدولسه لامی یه که م و کوره که ی شیخ محه مه د زنجیره شه ریکیان له نیواندا روویدا، که له

ئاكامدا بارزانيهكان سهركهوتن بهسهر ركابهرهكانيان و تيكيانشكاندن له لاى چهپى زينى گهورهوه بو لاى راستى زييهكه، ئهم رووباره بووه هيلى جياكهرهوهى نيوان ئهوان و بارزانيهكان.

له گه ل نه وه شدا ناغاکانی زیبار نه وانه ی تووشی تیکشکان هاتن، ده سته وه ستان نه وه ستان له به رامبه ر رکابه ره کانیان، به ل کو په یوه ندییان به کاربه ده ستانی حکومه ته وه کردو خوّیان لی نزیک کردنه وه بیّ تووشکردنی بارزانیه کان به هه ل به ستنی قسمه ی ناهه ق له باره یانه وه، هیچ هوّو نامراز یکیشان فه راموّش نه کرد بیّ قوّز تنه وه له دژیان. نهم دروّو ده له سانه ش له لایه ن نه و کاربه ده ستانه ی که شاره زاییان له به ریّوه بردندا که م بوو و بیر ته سک بوون په سه ند ده کران، تاکه کاریان ته نها به رزکردنه وه ی راپوّرت بوو له دژی بارزانیه کان بوّده سه لاّته به رزه کان، تیایدا به یاخی و نیاز خراپ تومه توم توم توم توم به توم بارزانیه کان بو ده سه لاّته به رزه کان، تیایدا به یاخی و نیاز خراپ تومه توم بارزانیه کان بو ده سه لاّته به رزه کان، تیایدا به یاخی و نیاز خراپ تومه توم بارزانیه کان بو ده سه لاّته به رزه کان، تیایدا به یاخی و نیاز خراپ تومه توم بارزان ده کردن.

به لا کو له مه مشیان زیاتر پیّوه لکاندو ئه وه یان خسته پال که ده ستی له گه لا رووسه کان تیّکه لاو کردووه بوّ جیّبه جیّکردنی ئه م ئامانجه و جیابوونه له ده و له کاتیکدا شییخ عهدولسه لام له وه گهوره تر بوو پشت

^{(*) [}بوّ زانینی داخوازیه کان بروانه پهرتووکی (مهسعود بارزانی: بارزانی و برووتنه وهی رزگاریخوازی کورد ۱۹۳۱ - ۱۹۳۲ ، چاپخانهی خهبات، کوردستان کوردستان) – وهرگیر]

بهده و له تیکی ناموسلمان به ستیت و ملی بو که چ بکات و گوی پایه لای بکات و به پاریزه ری موسلمانانی دابنیت، له کاتیکدا ده و له تی عوسمانی اسومبولیکی پیروزیانه.

به لام هه رکه له نیّو خیّله کانیدا حه سایه وه، حکومه ت رووبه رووی بووه وه و سوربوو له سه رترمی گونده بارزانیه کان و سه رژمی بریکردن و شماردنی مه رومی الاته کانیان، به هرّی نهمه وه بارزانیه کان گیانی شیورشگیرییان وروژاو پیسیان وابوو نهم هه نگاوه ی حکومه ت وه ک سه ره تایه کی ریخوشکه ره بو سه پاندنی سه ربازگیریی به زوره ملی (التجنید الاجیباری)، هه روه ها بو دانانی باجی زیاتر له وه ی باوه. بویه شیخ عه بدولسه لام ناره زایی خوّی ده ربی و تکای له حکومه ت کرد که ره فتاری له گه لا بارزانیه کاندا حکه له خیّله نارزگار کراوه کانن (*) با وه کو خیّله کانی

^{(*) [(}خیّله نارزگارکراوهکان) واته نهو خیّلانهی روّلهکانیان خزمهتی سهربازییان نهدهکرد- وهرگیر]

دیکهی وهک خوّی بیّت. به لام حکومه ت هیچ بایه خیّکی بهم داوایهی نهدا، بەلكو سووربوو لەسەر جيبەجي كردني ئەم نيازەي بەھەر نرخيك بيت. گرفت يكى تريش روويدا بارودۆخەكەي ئالۆزتر كرد، ئەويش كينشەي پەنابردنى سەفوەت بەگى قايمقامى سەربازى بوو بۆ بارزان، كە بەتۆمەتى كوشتني مهحمود شهوكهت ياشاي سهرۆك وهزيران تۆمهتبار كرايوو. ههروهها رازي نهبووني شيخ عمهبدولسملام بهبهدهست وهداني ناوبراو به حكومه ت. حكومه تيش ئه وكات به خوين و گوشت ئيتيحادي بوو، پیویست بوو لهسه ر پیاوانی دهسه لات بهدهست یلانیکی راست و دروست ییاده بکهن له چارهسه رکردنی کیشه ی بارزانیه کان و ویسته کانیان لهبهرچاو بگرن و بهحیکمهت و ژیرانه سیاسهتیان بکهن. بهلام ئهو جیاوازیه توندوتیژانهی که لهنیوان پیاوانی حزبی (حوربیهت و ئیتیلاف)و پیاوانی حزبی (ئیتیحادو تەرەقی) لەئارادا بوو، بارزانیەكانی تووشی سەرسوورمان كردبوو. جاريك خۆيان له بەرامبەر حكومەتيكى داديەروەردا دەدۆزىيەوە كە بەھەلسوكەوتىكى نەرم و دىدىكى شايستە مامەللەي لەگەل ده کردن و خوشویستنی سه قامگیری و دلنیایی له دل و دهروونیاندا دەچاند، ھەروەكو چۆن لە مامەللەي ئىتىلافىيەكاندا بەديار دەكەوتت، كە بنهمایه کی شیّوهی ئاراسته کردنی سیاسه ته گشتییه کانیان بوو لهنیّو ههموو گۆشەيەكى خاكى ئىمىراتۆرىيەتەكەدا. جارتكىش خۆيان لە بەرامبەر حکومه تیک ده دییه وه که جگه له سیاسه تی کوشتن و برین به هیچ شتیک رازی نەدەبوو، ھەروەكسو چۆن برياربەدەسىتىم (ئيستىيىحساديەكسان) يېتى بهناوبانگ بوون، کمه بریتی بوو له و هه لسوکه و ته جوزشدر او انهی به توندو تیژی له به رامبه ر [نه ته وهی غهیره تورک] ، جاچ عه ره ب بن یان كورد يان ههر كۆممەلايكى باوەر نەھينىيت بەبىروباوەرەكانىان و سیاسه ته کانیانی قه بول نه بیت و ، ئه و سیاسه ته ی که ده و له تی عوسمانییان پێ بهرێوهدهبرد پهسهند نهبێت، ههروهکسو چون له خسوارهوه رووغان كردۆ تەو ە.

سیاسه تی گشتی له همردوو سهرده می نیتیمادیه کان و نیتیلانیه کاندا

له نهستهمبوّل کومه لهیه ک به ناوی (ئیتیحادو ته پهقی) دامه زرابوو، ئامانجیشی نه هینشتی چهوساندنه وه و زوّرداری و ههولدان بوو له پیناو به رز پاگرتنی پایه ی ده وله تی عسسانی و چاککردنه وه ی باری ولات و پینشبخستنی بو نه وه ی بچیته ریزی نه ته وه پیشکه و تووه کان. دوای تیکوّشانی کی دریّرخایه ن نهم کوّمه له یه توانی و اله سولتان عه بدولحه میدی دووه م بکات ده ستووری سالی (۱۹۰۸) رابگهیه نیت، ئینجا زوّری پی نه چوو له سهر ته ختی سه لته نه ته تینیان هیّنایه خواره و هو براکه ی «سولتان محمه د ره شادی پینجه م پیان له شویّنی نه و دانا.

کاتیک دهسه لاتیسسیان گرته دهست پلانیکی ویرانکه ریان له سیاسه ته کانیاندا گرته به رکه رووی راسته قینه یانی ناشکرا کرد، له به تورککردنی نه و گهلانه ی له ژیر نالای ده وله تی عوسمانیدا بوون و تواندنه وه یان له نیتو بوته ی ره گهزی تورکداو، له راده به ده ر ره گهزیه رستییان نه اند.

کاتیّک هدندیّک له بیرمدندو هوّشمدندی دلّسوّز ئهم کاره هدلّهشانهیان بینی که پیّچهوانهی بنهما بنچینه کانی کوّمهلّه که بوون، پارتیّکی تری نویّیان له ئهسته مبوّل دامه رزاندو ناویاننا حزبی (حوربیه ت و ئیتیلاف)، و کو کوّمهلّهی (ئیتیحادو ته په قی)یش له گهوره شاره کانی ده ولّه تی عوسمانی لقیان بو کردنه وه. ئینجا دوای هاتنه ریزی هدندیّک له گهوره پیاوان گهشمی کردو به هیّزکه و ت، دهستی به ململانی کرد له گهلّ کومهلّهی ئیتیحادو ته په قی و سهرکوّنهی ده کرد، همروه ها تیده کوّشا بو لیخستنی پیاوه کانی ئیتیحادی له سهر کورسیی ده سه لات. ئه وهی ویستی بوّی پیاوه کانی شویّنی پیاوانی (ئیتیحادو ته په قی)یان گرته و هو به فریان دوورخسته وه له نانه وهی باری گرژی له نیّوان گهلانی نیّو مه مله که و به به شریی و لیّزانییه وه کاریان ده کرد بو هیّنانه کایه ی ته بایی له شویّنی لیّک دوورکه و تنه و کوکروون له شویّنی لیّکدابران له نیّوانیاندا.

شيخ عەبدولسەلام كوړى شيخ محەمەد لەنيتو گەورەپياوە پر چەكەكانيدا

به لام نه و ئیتیحادیانه ی ده یانویست خوّیان خاوه نی جلّه وی ده سه لات بن له سهر کاروباری ده ولّه ت به بی هاوتا ، ده سته وهستان نه وهستان له به رامبه ر ئه و وه زاره ته ی حزبی ئیتیلاف پیّکیهییّنابوو ، که خوّی دوور ده خسته وه له و هه لاّنه ی ئیتیلاف پیّکیهییّنابو ، که خوّی دوور ده خسته وه له لاّنه ی ئیتیلاف پیّکیهییّنابو ، به للّکو له هه ولّ و ته قه لاّ دابوون بوّ دووباره ده سه لاّت گرتنه وه ده ست. بو ئه م مه به سته ش په نایان ده بر ده به روباری و زوّرداری و ، «نازم پاشا» ی وه زیری جه نگیان کوشت و توانییان وه زاره تی ئیتیلافیه کان له کار بخه ن و بوّ جاری دووه م بینه وه سه رتوانییان وه زاره ته که شیناو جه مال پاشای خوین پیّریشیان کرده پاشای به غدادی پیّک هیّناو جه مال پاشای خوین پیّریشیان بوّ دروست پاشای به غدادی پیّک هیّناو جه مال پاشای خوین پیّریشیان بوّ دروست فه رمانداری سه ربازی له ئه ستانه [ئه سته مبوّل] ، ئه م پایه شیان بوّ دروست کسرد بوّ نه وه ی هه رچیبی پیّی باش بیّت بوّ پاراستنی ئاسایش و به ره نگاربوونه و هی رکابه ره کانیان ئه نجامی بدات.

کوژرانی مهحمود شهوکهت پاشای سهروّک وهزیرانیش چاکترین ههلی بوّ ره خسساندن بوّ لهبهینبردنی پیاوانی پارتی حورییهت و ئیتیلاف و تهفروتوناکردنی گشت ئهوانهی بهربهرهکانیّیان دهکردن و دوورخستنهوهی ههر یهکیّکی لهگهل سیاسهته چهوتهکانیاندا نهبوایه، خهلّکیّکی زوریشیان

شيّخ عەبدولسەلام قوربانيى جياوازييە رەقەكانى حزبى و سياسى

کاتیک بو یه که م جار پیاوانی ئیتیحاد و ته ره قی جله وی ده سه لاتیان گرته ده ست، دوای لیخستنی سولتان عه بدوله میدی دووه م، به چاوی یا خیبوو له ده وله ته ماشای شیخ عه بدولسه لامی کوری شیخ محه مدیان کرد. هه مو ئه و سکالا و پروپاگه نده و راپورته هه لبه ستراوانه ی که کارمه ندان له سه ریان نووسیبو به راست و دروست له قه له مدان پیش ئه وه ی لیسیان به کولنه و و بارو دو خه کانیان له به رچاو بگرن، بویه خوالیخ و شبو محه مه د فازل پاشای داغستانی له روزانی و الییه تی خوی له موسل هیزیکی گه وره ی له له شکری پرچه ککراو به توپ هه لیکوتایه سه رلیه نگره کانی شیخ و چووه نیو گونده که ی (بارزان) و ته کیه که شیان خاپوور کرد و ناچار کرا له ناوچه که ی ده رچی .

دواتر که وهزاره تی نیتیحادیه کان روخاو پیاوانی حزبی (حوربیه ت نیتیلاف) دهسه لاتیان گرته دهست خوالیخ و شبو نازم پاشا کرابووه والیی به غدا، نه وه ش پیش نه وه ی داوای بکه ن بو نهسته مبول بو پی سپاردنی وهزاره تی جه نگی له لایه ن پارتی ناوبراوه وه که خویشی یه کیک بوو له کوّله گه کانی، نهم والییه لیزانه دیتی که بهرژه وه ندی وا ده خوازیت پهرده له سه رهموو نه و شتانه ی درابوونه پال شیخه بارزانیه که و نه و تومه تانه خرابوونه نه ستوی لابدریت، بویه فه درمانی لیب وردنی بو نه و و هه مو بارزانیه ده ربه ده ره کان ده رکرد، به لکو له مه ش زیاتر کرا، کاتیک «نه سعه د پاشای درووزی» والیی موسل به وه کاله تداوای له نه نجومه نی وه زیران (باب العالی) کرد که مه دالیایه که به شیخ عه بدولسه لام به خشریت.

باوه رپینکراوه زیندووه کانی بارزانییش له کاتی پهیوه ندی پینوه کردنم، ههروه ها چهند که سینکی تریش له وانه ی که زوّر له شیخ عهبدولسه لامه وه نزیک بوون و ههر له سهره تاوه نه و روود او انه یان بینیوه و له نیویاندا ژیاون، بویان گیرامه وه که له سهرده می والییه تی نازم پاشا له به غدا، «سه فوه تبهگ» ی قایقامی سهربازی پهیوه ندی به خوالین خوشب و شیخ عهبدولسه لامه وه کرد به مهبه ستی لینکولینه وه له کیشه کانی بارزانیه کان و دوزینه وه ی چاره سهری عادیلانه بویان. وا پیده چیت سه فوه تبه گوزور سهرکه و تو بووبیت له مکاره یداو، برواشی هیناوه به نیاز پاکی شیخ و موریده کانی، له وانه شه پهیوه ندی ههبیت له نینون نه مسهرکه و تنه ی و داواکردنی به خشینی نه و مه دالیایه ی پیشتر باسمان لیوه کرد له لایه نه نه معه دیاشای والیی موسل به وه کاله ت.

به لام بارود و خدک له سه رئه م ریچکه یه دریژه ی نه کینشا ، چونکه نازم پاشای وه زیری جه نگ له ئه سته مبوّل کوژراو ، دووباره پیاوانی کوّمه له ی پاشای وه زیری جه نگ له ئه سته مبوّل کوژراو ، دووباره پیاوانی کوّمه له ی پیتیجاد و ته ده سیخاد و ته ده سیخی ناسنین و لاتیان به ریّوه ده بردو ، ده ستیان کرده وه به سیاسه تی توندو تی و لیّدانی رکابه ره کانیان و جیّبه جی کردنی مه به سته کانیان جا به هه رشیّوه یه ک بوایه . یه کیّک له کوّله گه کانی حزبه که شیان به ناوی سلیّمان نه زیف پاشای کوری سه عید به گی میّژوونووسی به ناوبانگ کرده والیی موسل (۱۱) و

وەزارتەكەيان دەسەلاتىكى رەھاي پى بەخىشى. ھەرچەندە ئەم كابرايە

⁽۱) لهنیّو پاشکوّی ژماره ی (۱۶) ی پهرتووکی (منیسة الأدباء فی تاریخ الموصل الحدباء) دا که ماموّستا سه عید نه لدیوه چی به نه رکی ناماده کردن و بالآوکردنه وه ی هه لسابوو، لیستیّنکی به ناوی نه و والی و ریّپییّدراوانه ی تیّدایه، نه وانه ی فهرمان په وایه تی مووسلیان گرتوّته نه ستی له سالی (۱۰۰۰)ی کوّچییه و تاکو سهرده می نیّستامان [مه به ستی له نیّستا سالی بالاوکردنه وه ی نهم با به ته یه روّنامه ی (صدی الأحرار) دا له سالی (۱۹۵۱)، یا خود سالی به پهرتووک کردنیه تی له (۱۹۵۵) – و.]، نه ویش له خاوه نی پهرتووکی (منیسة الأدباء) و

(کورد) هو خه ڵکی دیاربه کره، به لام یه کیّک بوو له توند په وانی نه ته وه ی تورک، وه له به روشنایی ئه و سیاسه ته ی که له لایه ن حیزبه که یه و داری تررک، وه له به روشنایی ئه و سیاسه ته ی که له لایه ن حیزبه که داری تررابوو، ئه رکی به گردا چوونه وه ی شیخ عه بدولسه لامی بارزانی، که ئه وکات گه پابووه وه (بارزان) دوای ئه وه ی له سه ده می ئیستیلافیه کان فه رمانی لینبوردنی بو ده رچووبوو، وه کو پیشتر باسمان کرد، کرده جیگای بایه خی خوی و روود اوه کانی پیشوی بارزان و په نابردنی سه فوه ت به گی قایقامی سه ربازی –که به کوشتنی مه حمود شه و که ت پاشا تاوانبار کرابوو – بو بارزان کرده به هانه یه ک بو کردنه وه ی ده رگای شه پ فروشتن به شیخ عمیدولسه لام و له ناوبردنی.

چيرۆكى پەنابردنى سەنوەت بەگ بۆ لاى شيّخ عەبدولسەلام

له سهردهمی فهرمان و ایه تی ئیتیلافیه کان له جهنگی یه کهمی به لقانی سالی (۱۹۱۲) له شکره کانی عیوسیمانی دووچاری شکست هاتن. ئیتیساندیه کانیش ئهمه ای بو بهرژه وه ندی خوّیان قوّزته و هه هه سان خوّپیشاندان یکیان له به رامبه رئه نجومه نی وه زیران سازکرد و ه ک نا وه زایی ده ربرین یک له دژیان، کاتیک نازم پاشای وه زیری جهنگ به پیر خوّپیشانده ره کانه و هات و قسمی بو کردن، ویستی هیوریان بکاته و هنو هات و قسمی بو کردن، ویستی هیوریان بکاته و هنو هر پاشا، که یه کیرک بوو له کوّله گه کانی کوّمه له ی ئیتی حادو ته وه گولله یه کی ناراسته کردو کوشتی، به کوژرانی نه ویش ئیتی حادیه کان توانیسان و هزاره تی نیتی باد و و موقع می توانیسان و موزاره تی نیتی به که دو و موقع می توانیسان و موزاره تی نیتی به که کان بو خونان بو خواری دووه می توانیسان و هزاره تی نیتی به کان بو خونان بو خواری دووه می توانیسان و هزاره تی نیتی به که کان بو خونان بو خونان بو خواری دووه می توانیسان و هزاره تی نیت به که کان بو خونان بونان بو

⁼⁽سالنامة ولایة الموصل)ی سالّی (۱۳۳۰) وهرگرتبوو، همروهها نهو زانیاریانهی دکتوّر سدیق نه لجه لیلی بوّی ناردبوون، تیایدا دکتوّر نه لجه لیلی گوتبووی سهرده می والییه تی سلیّمان نه زیف له مووسلّ له سالّی (۱۳۳۱) بووه، دوای نه ویش باسی ماوه ی والییه تی دکتوّر رهشید به گی کردووه و ده لیّت له سالّی (۱۳۳۱) تاکو (۱۳۳۳) بووه، نه مهمش له گهلّ واقیعدا ناکوّکه، به للّکو نه وه ی راستی بیّت ماوه ی والییه تی رهشید به گ له پیّش ماوه ی والییه تی سلیّمان نه زیف بووه، که له سالّی (۱۳۳۱)

کاروباری دهسه لآتیان گرتهوه دهست و سهر قکایه تی وه زاره تیسیان به خوالیّخوّشبوو مه حمود شه و کهت پاشا سپارد.

له ماوهی ئهم رووداوانه شدا سه فه و تا به گی قایمقامی سه ربازی، که یه کیّک بوو له پیاوانی حزبی حوربیه ت و ئیتیلاف، له موسل بوو، به لام له له له له ناکاو له موسل بزربوو. دوای ماوه یه ک مه حصود شه و که تا پاشا له ئه سته مبول له شهقامی (دیوان یوّلی) کوژرا. ئاماده باشیه کی مه حکه م بو کوشتنی کرابوو، که به م شیّوه یه بوو! (کوّمه له خه لکیّک ریّوره سمی ته رمیّکی ساخته یان نواندو به ره و لای ئوتوّمبیله که ی مه حمود شه و که پاشا برد، شوفیّری ئوتوّمبیله که ش رایگرت تاکو حه شامه ته که تیپه ریّت، له و کاته دا گولله یه کیش له یه کی که یاوه ره کانی درا، کاتیّک هه ولیدا ته قه یان لی بکاته وه ئه ویش کوژرا. هه رله و کاته وه که س له نیّو شهقامه که دا نه ما ته نها کفنه به تاله که نه بیت له که که رو ته و می کوژراوه که و یاوه ره که ی، که له نیّو ئوتوّمبین له نابراوه که دا که و تبوون).

ئیتیحادیه کانیش ئهم تاوانهیان خسته پال رکابهره کانیان له حزبی حورییهت و ئیتیلاف. پروپاگهنده ی ئهوه ش بالابووه وه که بکوژه که سهفوه ت به گی ئاماژه بۆکراوه، پهناشی بردوته بهر شیخ عهبدولسه لام.

ئهوهی راستی بیّت، وابوو سهفسوه ت به گ پهنای بردبووه بهر شیخ عهبدولسه لام، ئهوه ش به هری ئه و یه کترناسین و دوّستایه تیه پیشوه خته ی نیّوانیان ههروه کو پیّشتر باسمان کرد. به و پیّیه ی که قایمقامی ناوبراو یه کیّک بوو له پیاوانی ئیتیلافیه کان ئه وانهی سوّزداربوون له گه ل شیّخ عهبدولسه لام به هری پیّگه ئایینیه کهیه وه، ههروه ها چونکه به پیّچه وانهی بوّچوونی ئیتیان وابوو لایه نگیری حکومه ته و له ملکه چی درنه چووه.

سمه فسوه ت به گ لهلایه ن شیخ عمه بدولسمه لامسه وه ریزی لینگیسرا، قوتابخانه یه کیشی له ماوه ی بوونی له (بارزان) کرده و ه و خویشی و انه کانی ده گوته و ه.

سليّمان نەزىف داوا لە شيّخ عەبدولسەلام دەكات سەفوەت بەگ بەدەستەوە بدات

والى سليمان ندزيف

والی سلیمان نهزیف پاشا داوای له شیخ عمه بدولسمه لام کرد سمفوه ت به گ به ده ست حکومه ته وه بدات، یان خوی له موسل ناماده بیت، نهگه رچی دلنیاشبو له وه ی که شیخ عمه بدولسه لام نه سمفوه ت به گ به ده سته وه ده دات نه به خویشی له موسل ناماده ده بیت.

باشه چون جوامینری و پیاوه تیی شیخ عهدولسه لام و دینداریه که ی ریخی پیده دات

پهناهیّنهرو میوانیّکی خوّی بهدهسته وه بدات، یان عورفی عهشایه ری و نهریته پهیره وکراوه کان له لایهن خیّله کان به کوشتدانی پهناهه نده به چی لیّکده دریّته وه، ئینجا ئایا ره وایه شیّخی بارزان له و پهری خیّراییدا بیّته موسل له کاتیّکدا شاره زای هه لسوکه و تی خه لک و بی ئهمه کییانه و ده زانیّت ج خراپه یه کیان له دلّدایه به رامبه رئه و!

واته ههر ئهوهندهی لهسهره داواکهی والی رهت بکاتهوهو خوّی له چیاکان مهلاس بدات و چاوه رنی قهدهر بکات.

لهبهر ئهمه، والى سليتمان نهزيف پاشا لهشكريكى بههيزى نارده سهر شيخ عهبدولسهلام، خيلهكانيش له ههموو لايهكهوه بههانايهوه هاتن.

هیزه کانی حکومه ت شه ریخی د ژواریان له گه ل بارزانیه کان به رپا کرد، له تاکامدا نه یانتوانی خویان له به رامبه ریان رابگرن و شوینه کانیان جیهیشت و به خیزانه کانیانه و بو تیران کوچیان کرد.

له شکری حکومه ت و نه و خیّلانه ی لهگه لیدابوون گونده بارزانیه کانیان تیک و پیّکدان و ، هه رچی ده ستیان پی گهیشت تالانیان کردو گوندی شیّخیشیان ویران کردو ته کیه ئایینیه که شیان خاپوور کرد.

دوايين ويُستكه چۆن شيخ عەبدولسەلام دەستگيركرا

دوای گهیشتنی بارزانیه کان بق نیو خاکی ئیران، بهسه رگونده کانی دهوروبه ری ناوچه ی (ورمی) دا دابه ش و نیشته به هاربوو. به هاربوو.

شیخ عهبدولسه لامیش بووه میوانی مالّی سهید ته های شیخ [محهمه ۱ سدیق شـمـزینی له گـوندی (نه هری (*))، کـه نزیکه ی سیّ قــوّناغ له (ورمیّ)یه وه دووره، بو ماوه ی پینج مانگ بهم مـیـوانیـه تیـه مایه وه. روّژیک له روّژان له گهل نزیکه ی (۱۰) ده له پیاوه کانی قهستی گوندی (جاریا)ی کرد، که «سمکوّ»ی لیّ ده ژیاو له نزیک سنووری تورکیا -ئیران هه لکه و تووه، بووه میوانی مالّی ناوبراو -سمکوّ(۱)-، له و ماوه که مه ی له وی مایه وه زوّر ریّزو حورمه تی گیرا.

^{(*)[}گوندی (راژان)بوو، نهک (نههری). بروانه پهرتووکی (مهسعود بارزانی: بارزانی و بزووتنهوهی رزگاریخوازی کورد ۱۹۳۱–۱۹۳۲، چاپخانهی خهبات، کوردستان کورد ۱۹۳۲، ل ۲۰)- وهرگیر]

⁽۱) ئیسماعیل ئاغای ناسراو به (سمکۆ) سهرۆکی خیلقی شکاکی کورده له ناوچه ئیرانیهکه [ناوچه کوردنشینهکهی ژیر دهسهلاتی ئیران-و]، دوای کوتاییهاتنی جهنگی یهکهمی جیهانی ناوبانگیکی زوّری دهستخست و، دهسهلاتهکهشی فراوانتر بوو. بهسهرهاتی ترسناکیشی لهگهلا تهیارییه (نهستوری)یهکاندا ههیه، سهروّکه ئایینیهکهیانی که به «مار شهمعوّن» ناودهبرا- لهگهلا کومهلیّک له پیاوهکانی له گوندی (کونه شار)ی نزیک (ورمیّ) کوشت، لهو کاتهی چووبووه گونده ئاماژهبوّکراوه که بو چاوپیّکهوتنی سمکوّ و ریّککهوتن لهگهلی بهمههستی پیّکهوهنانی حکومهتیّکی کوردی-تهیاری هاوبهش. وه کاتیّک تهیارییهکان چینکهوهنانی حکومهتیّکی کوردی-تهیاری هاوبهش. وه کاتیّک تهیارییهکان هینریتکردو جمنگهکانیان له دری نیشتهجیّکراوه کوردهکان لهنیّو خاکی تورکیا دهستیتکردو تورکهکانیشیاندا له ناوچهی (جوّلهمیّرگ)، برّیه تورکهکان هیّزیّکی گهورهیان تورکهکانیشیاندا له ناوچهی (جوّلهمیّرگ)، برّیه تورکهکان هیّزیّکی گهورهیان بهسهرکردایهتی «عهلی ئیحسان پاشا» بوّ سازکردن، نهویش بهسهریانی داداو ناچاری کردن بهخوّو خیّزانهکانیانهوه بهرهو ئیّران کوّچ بکهن، لهویّش سمکوّ ریّی ناچاری کردن بهخوّ خیّزانهکانیانهوه بهرهو ئیّران کوّچ بکهن، لهویّش سمکوّ ریّی لی گرتن شویّن دوای شویّن راوی دهنان، له (کلی حسن قلة) [لهوانهیه (سیان=

ئيسماعيل ئاغا (سمكق) لهگهل كۆمهلتك له پياوه دلترهكاني

= کله) بیّت، که سهد میل له باشووری ورمیّیهوه دووره. یانیش (قه لاّی شاهین) بيّت. بوّ پتر زانياري لهم بارهيهوه بروانه پهرتووکي (دبليو.اي. ويگرام - إدگار تى. أي. ويكرام: مهد البشرية/ الحياة في شرق كردستان، ترجمة: جرجيس فتح الله، دار تباراس للطبياعية والنشير، ط ٣، أربيل ٢٠٠١، ص ٣١٤)، همروهها پەرتووكى (بانى پال رامسىنى: تراۋىدىاى ئاشوورىيەكان، وەرگىرانى: فرياد بارزانی، کتیبی گولان (6)، چ ۱، هدولیر ۱۹۹۷، ل ۱۹و ۱۹) - و درگیرا، که ریّگای هممه دانی پیدا رات دایت، تووشیان هات و زوریانی لهناوبرد، تاکو نهو ئینگلیزاندی له ئیران بوون بههانایانهوه هاتن و کومه له پهرتهوازه کانیان بو ههمهدان گواستنهوه، لهوتشهوه بق (بهعقوبه) هيّنران. «سمكق»ش لهوه بهدواوه بووه سهرچاوهی نیگهرانی بز دهسه لاتداریه تی نیسران، بزیه لهبهر رؤشنایی بەرفراوانبوونى دەسەلاتەكەي لەو دەقەرانه، حكومەتى خواليخۇشبوو رەزا شاي یه هلهوی له سالی (۱۹۳۹) داوای لئ کرد خوّی ناماده بکات بو نهوهی بکریته سەرۆكى خيله كورديەكانى ناوچە باكووريەكەي ئيران، بەلام ھەر كە گەيشتە شاروّچکەي (شنوّ) ئىرانىيەكان بەغەدەر كوشتىان (بەلكولە تەموزى سالى ۱۹۳۰ کوشتیان- و]. نه وکات له دهوروبهری دهیهی چوارهمی تهمهنی دابوو، بالآى مامناوهندى بوو، جهسته بههيزو رهنگ سپيى مهيلهوسوور بوو، ههروهها چاوندترس و ئازابوو.

له ریّگای گهرانهوه شیدا برّباره گای پیشسووی له گوندی (نههری) ژماره یه ک له کورده کان هاتنه سهر ریّگاکه ی و به هه موو جرّره پارانهوه یه ک داوایان لیّ کرد ته شریف به ریّته گونده که یان، نهویش داوای لیّبوردنی لیّ کردن. به لاّم نه وان هه ر سووربوون له سهر داواکه یان و گوتیان گهوره ی گونده که مان [گوندی (گهنگه چین)] که ناوی ده روییش عه بدوللایه سویّندی خواردووه که نه گهر نهم سهردانه په سه نند نه کات خانووه که ی خوی ده سووتینی. نه م سهردانه یه سه نانازی برّ خوّی و خیّله که ی که زور به په روسن برّ دیتنی نه و و پیروزبوون به ده ست ماچ کردنی. نه ویش دلرقانیی خودای له سهر بیّت له به رامبه رئه م پیداگر تنه یان، که به رواله ت نیاز پاک و دلسور نه روی داواکه یانی په سه ند کرد. له سنوور په رپیه وه و چووه نیّو خاکی تورکیا و ، بووه میوانی ده رویش عه بدول لاّ. نه مه مه روکی تیره یه کی خیرکی خیرکی خیرکی خیرکی دیرو که که تورکیا یه.

دهرویش عهبدوللا بهخیرهاتنیکی گهرمی کردو بردییه مالی خوّی، دوای ئهوه ژمارهیه که پیاوه چهکدارهکانی گوندهکه هاتن چواردهوری خانووهکهیان گرت، ئینجا دهرویش عهبدوللا بهرهو رووی شیخ عهبدولسهلام هات و نیشانهکانی ناپاکی و دووروویی لهسهر دهم و چاوهکانیهوه بهدیارکهوتن و، پنی گوت: توّ له یاسای ئهو حکومه تهی ئیمه ملکه چینتیی ده کهین دهرچووی، ئیستاش بوّت نییه تهنها ئهوه نهبیت که خوّت به نهمری واقیع بسپیری، ئیسهش ده تدهینه دهست حکومه ت.

شیخ عهبدولسه لامیش به ههموو شیوه یه که هه ولنی رازی کردنی ده رویش عهبدوللایدا بو نه وه ی واز له و بیروکه ده غه له ی که به نیازی نه نجامدانی بو به یکنیت، به لام له و که لله په قییه ی نه ها ته خواره وه و گویی نه دایه نه ریتی خیله کایه تی که سه رکونه ی هه رزیان گهیاندنیک به میوان ده که نه و شیوه یه ی نه گه ر دوژمنترین که سیشیان بیت. چ جای که سیک که به و شیوه یه ی باسمان لیوه کرد میوانیان کردبوو، له هه مان کاتدا نه رکابه ری نه وان بوو و نه دوژمندارییه کی پیشتریشیان له نیواندا هه بووه ، زیده باری نه وه ی که

به لام نهم نازایانه مکوربوون له سهر خوّبه کوشتدان له پیّناو داکوّکی کردن له شیخه که یان که به دلّ و گیان له گه لیدان، شیخیش دلوّفانیی خودای له سیمر بیّت پیّی وابوو به رهه لستی کردن جیا له خویّن رشتن هیچی تری به دواوه ناهیّت، بوّیه نهیهیّشت پیاوه کانی به ره نگاری بکهن و خوّی به خودا سپارد، به لاّم دوو له پیاوه کانی خوّیان پیّ رانه گیراو هیرشیان کرده سهر نهو پیاوانه ی زهق ته ماشایان ده کردن، چه ند که سیّکیان لیّ کوشتن و له خانووه که چوونه ده ر، به لاّم پیاوانی گونده که به سهریاندا زالبون و همردووکیان کوشتن.

پاشان شیخ عهبدولسه لام و پیاوه کانی تریان بردنه نزیکترین بنکهی حکومی و به دهسته وهیان دان. له ویش بردرانه ویلایه تی (وان) و له ویشه وه بو (دیار به کر)، ئینجا هیزیکی تورکی هینایانیه موسل (۱۱).

⁽۱) دەلتىم: لەمەرا بەدياردەكەويت كە توركەكان نەيانتوانيووە بەھۆى فارس ئاغاى زىبارىيەوە شىخى بارزان دەستگىر بكەن، وەك «مس بىل» لە لاپەرەى (۱۱۵)ى پەرتووكى (تاريخ العراق القريب)دا باسى لىتوەكردووە، بەلكو توانىيان بەھۆى ئەو فرتوفىلله چەپەللەى دەرويش عەبدوللاى ناوبراو پلانى بۆ دارشتبوو دەستگىرى بكەن.

سليّمان نەزىف دەچىّتەدەردوە بۆ چاوپىّكەوتىنى شىّخ عەبدولسەلام

کاتی سلیدمان نهزیف -والیی موسل- بهواده ی گهیشتنی شیخ عهبدولسه لام له رینگای (باب سنجار) هوه بو موسل زانی، سواری گالیسکه کهی بوو و بهره و ئه و رینگایه به پی که وت، و له شوینینکی نزیک گوری شیخ قوزه یب ئه لبان (مرقد الشیخ قضیب ألبان) گالیسکه کهی راگرت و ها ته خواره وه و له سهر لیواری رینگاکه دانیشت. دوای به سهر چوونی ساتیکی کهم شیخ عهبدولسه لام -که به سواری ده وارینک بوو به دیارکه وت، چوار ده وریشی به سهرباز ده ور در ابوو. سلیمان نه زیف که بینیی هه لسا بو چاو پینکه و تنی شیخ عمبدولسه لامی بارزانی؟. نه ویش وه لامی دایه وه: به لین.

ئینجا سلیه مان نهزیف گوتی: بوچی سهرپیچیت له فهرمانه کانی حکومه ت کردو نه هاتیه موسل و بهم شیوه یه هاتی. شیخیش پیمی گوت: هه له م کرد!.

دوای ئهوه سلیّمان نهزیف سواری گالیسکه که ی بووهوه و گهرایهوه بق سهرای حکومهت [له موسل]، سهربازه کانیش بهدوایهوه روّیشتن تاکو گهیشتنه قولّغه سهربازیه که (الثکنة العسکریة) و شیّخ و یاوه ره کانیشییان خستنه ناویه وه.

لمسيّدارددانى شيّخ عەبدولسەلام لەگەل سى لە ياودرانى

سلیّـمـان نهزیف پاشـا ئه نجـومـهنیّکی سـهربازیی پیّکهـیّنا بوّ دادگاییکردنیّکی رووکهشیانهی شیّخ عهبدولسهلام و شویّنکهوتووانی، بریاردرا ئهو [واته شیّخ عهبدولسهلام]و سیّ له یاوهرهکانی لهسیّداره بدریّن.

له ئیسوارهی روزی (۱۵)ی مسوحه ره می حمرامی سالای (۱۳۳۳)ی ریککه و تی (۱۳۳۰)ی رومی، که ریککه و تی (۱۳۳۰)ی رومی، که ریککه و ته لهگه لا (۱۹۱۶)ی زایینی

فهرمان درایه ههندیک له جهندرمه کان که ته قه بکهن وه ک ناگادارییک بو له سینداره دانی شیخ عهبدولسه لام لهو شهوه دا به مهبه ستی ها تنه ده رهوه ی خه لکی بو بینینی نه و دیمه نه جهرگیرو دلته زینه (المشهد الفضیم).

پیش داهاتنی نیوه شه و شیخ عه بدولسه لام و هه رسی به ند کراوه که یتریان هینایه گورپانی له سیداره دان، له نیوان قولغه ی سه ربازی و قولغه ی پاشایه تی، که چوار قه ناره ی لی ناماده کرابوون. نه وسا شیخ عه بدولسه لام ده ستنویژی خوی شوشت و قوربانی خوینده وه و دوو رکات نویژی کرد، دوای نه وه شوش داوای لیبوردنی کردو، په یانیدا که له سه ر سنووری رووسه کان سه نگه ر بگریت و نه هی لیت بخرینه نیو سنووری ولاتی نیسلام، هه روه ها بره پاره یه کی زور و چه ند سه دولاخیک ده داته حکومه ت. به لام که گوییان له قسه کانی نه گرت و نه و په یانانه سوودی بو نه بوه و په تی قه ناره که لویست و گوتی: مردنی من به مشیوه یه به به رژه وه ندی ده و له تدا نیه و.

پاشان لهگهل ههرستی یاوهرهکهی لهسیدارهدرا، ئهوانیش ههروهکو چوّن ناوهکانیانم لهنیّو یاداشتهکانی خوالیّخوّشبوو خالم «محهمه بهگی کوری سالّح بهگ ئال ئهمین بهگ»دا بینی و بهدهستخهتی خوّی نووسراوهو ئیستا له لای کورهکهی «ئهلوقهدهم ئهلسهید ئهمین محهمه د» ههلگیراوه، ئهمانهن؛

۱- «محهمه د ئاغا هێشه تی» ، خه ڵکی گوندی (هێشه ت) ه و سهر وٚکێکی خێڵی (رێکانی (*)) بوو و له تهمه نی پیریه تیدا بوو.

۲- «عەبدى ئاغاى مزورى» ، لە دەوروبەرى چل سالىدا بوو.

۳- «عـهلی کـوری مـحـهمـهدهمین ناغـای مـزوری»، خـهلکی گـوندی (بابسێڤا)یهو گهنجێکی تازهپێگهیشتووبوو. ههر نهویش بوو له کاتی چوونه سـهر کـورسـیی قـهناره و ته بهناوبانگهکـهی گـوت: «خـۆلّـی(***)

^{(*)[(}ریّکانی)و (نیّروه یی) دوو خیّلتی هاوسیّی یه کترین، که سی ناوبراویش سهر به خیّلتی نیّروه یه، واته (نیّروه یی)ه نه ک (ریّکانی) - وهرگیّر] (**) [(خوّلی) واته (خوّله میّش)، به شیّوه زاری ده قدری بارزان - وهرگیّر]

بسهری حوکمه تی، بارزانی پ لقناره دانا مه فهنابرییّن. بارزانی قهت نامرن».

جیاوازیش له گیّرانهوه کاندا همبوون سهباره ت ناوی دووهم و سیّیه می نهم له سیّداره دراوانه، برّیه پهیوه ندیم به چه ند که سیّکی ئاگادارو شاره زای خودی بارزانیه کانه وه کرد، وه ک ده لیّن (خاوه ن مال له هه موو که س باشتر شاره زای مالی خویه تی)، ئه وانیش تیّکرای ئه و ناوانه ی ناوم هیتنا بوون به راست و دروستیان له قه له م دان.

شیخ عهبدولسه لام و هاورییه کانیشی له گورستانه که ی به رامیه ر مزگه و تی (عومه رئه لمووه للا) که ئیستا به گورستانی (ئه لبو به دران) ناوده بریت نیژران.

بارزانیه دهستبهسه رکراوه کانی تریش خرابوونه نیّو به ندیخانه وه ، ژماره یه کی زوریشیان ههر له نیّو به ندیخانه که دا کوّچی دواییان کرد ، چه ند که سیّکمان لیّ ناسین ، له وانه خوالیّخ و شبوو «نوری» که خالّی شیّخ عه بدولسه لام بوو ، هه روه ها «محه مه دئه مین ناغا بابسیّقی» باوکی خوالیّخ و شبوو «عهلی» ، که یه کیّک بوو له له سیّداره دراوه کان.

سيماو روخسارى شيح عمبدولسدلام

شیخ عمهبدولسمه لام بالابه رز و لهش باریک و رهنگ گهنمی و رووخوش بوو. چاویلکه شی له چاو ده کرد لهبه ر ههبوونی شیّوانیّکی بچووک لهسه ر چاوی راستهی.

کهشیده یه کی سپیی لهسهرده ناو خهرقه یه کی رهشی له وهرزه سارده کاندا له به رده کاند اله به ده کرد ، له وهرزه کانی تریش یه کینکی سپی یان زهردی لهبهرده کرد ، لهسهره وهشی شان پزشینکی له خوری دروستکراوی له به رده کرد .

چاونه ترس و نازا و رووسالار و دیندار و له خواترس بوو. تهمه نیشی نزیکه ی په نجا (*) سال دهبوو، دلزقانیی خودای لهسه ربیت.

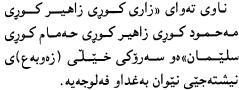
^{(*) [}همول و کوششیکی زورم دا بو ئموهی تممهنی راستهقینهی شیخ عهبدولسهلام بزانم، بهلام لهم زانیاریانهی خوارهوه زیاترم دهست نهکهوت:

شیخ محدمه دی بارزانی له سالّی (۱۹۰۲) کوچی دوایی کرد، داواشی کردبوو شیخ عدبدولسه لامی کردبوو شیخ عدبدولسه لامی کوری شوینی بگریته وه، ئه وسا تهمه نی شیخ عدبدولسه لام له (۲۸) سالّ ره تی نه کردبوو، له سالّی (۱۹۱۶) ش شههید کرا. به پیتی ئه مه به کوکردنه وه ی (۲۸) سالّ له گهل (۱۲) سالّی دوایی کوچی باوکی ده بیت تهمه نی (٤٠) سالّ بووبیّت. بروانه پهرتووکی (پی ره ش: بارزان وحرکه الوعی القومی الکردی ۱۹۱۲–۱۹۱۶، دون مکان – ۱۹۸۰، ص ۸۶ و ۸۸ و ۱۶۳).

ههروهها له ژماره (۹)ی گوّقاری (سهنتهری برایهتی)دا د. عهبدولفه تاح عهلی یه حیا و تاریخی به ناونیشانی (شیّخ عهبدولسه لامی بارزانی ۱۹۷۲–۱۹۱۶) نووسیوه، نهمه شیان پالپشتی نهوه ده کات که تهمه نی چل سال بووبیت. به لاّم له یه کسیّک له چاوپیّکهوتنه کانم دا له گهال ریّزدار نه دهم بارزانی پیّب وابوو، خوالیّخوّشبوو شیّخ عهبدولسه لامی دووه م له تهمه نی (۳۹) سالیدا شههید کراوه، نه که په نجا سالی. سهره نجام وه ک دیاره ناکوّکییی که هه یه لهسه رتهمه نی راسته قینهی شیخ عهبدولسه لامی دووه م و درگیّر]

وتارى سيّيهم

شيخ زاريس زدوبهس

(زەوبەع)یش لیسقسینکه له هوّزی ته یی قسمستانی (طیء القحطانیة)، که لهنیتو سنووری زوریک له ولاته عهرهبیه کاندا پهرت و بلاوه و بهسه رهاتی میروویی به ناوبانگیان هه یه له پیش و پاش ئیسلام. لا په ره یه کی

شيخ زاريي زەوبەعى

پپشنگداریشیان ههیه له میزووی پالهوانیه تی عهرهبایه تیداو، هه لویستی مهردانه شیان نواندووه له ههردوو سهرده می نه زانی (الجاهلیة)و ئیسلامدا. تویژه رهوه و به دوادا چووه کانیش لهم باریه وه گهواهییان بو ده ده ن گهلیک پیاویان له نیرود هه لکه و تووه به زانست و مهردایه تی و ئازایه تی و لیوه شاوه یی سه رکردایه تی کردنی جه نگه کان به ناوبانگ بوونه.

«شیخ زاری»یش دلوقانیی خودای لهسهر بیت که لهم رهگه عهره کونه و شیخ زاری»یش دلوقانیی خودای لهسهر بیت که لهم رهگه عهره کونه و تهم زنجیره (سُلالة) رهسهنهیه، بهسهربهرزی و پیاوه تی و بههاناداچوون و رهوشت بهرزی و زوّر سیمای تری رهسهنی عهرهبییه وه ناسراوبوو، نهم خهسله تانهی خوّشه ویستی کرد له لای خیّله کهی و سهرکردایه تی کردنی خوّیان پی سپاردو خوّیان له پیّناویدا به خت کرد.

شيخ زاري به يهكينك له كه له پياواني شورشي عيراق دادهنري ئهوانهي

پشکداریسان کردبوو له سهربه خوبوونی عیسراق و دهرهینانی له چنگ دهسه لاتی داگیرکهری سهربازیی به ریتانی.

شوّرشه که شی دوای کوژرانی کوّلوّنیّل «لیچمان» ی فهرمانداری سیاسیی ناوچه ی (دلیّم) له روّژی (۱۲) ی نابی (۱۹۲۰) له (خان النقطة) ی نیّوان به غداو فه لوجه به رپاکرد، که تیایدا هیّزه کانی نینگلیز زیانیّکی زوّری مالّی و گیانییان لیّ که و ته وه. شوّرشه که ی شیّخ زاری تاکو کوّتاییه کانی مانگی نهیلوولی (۱۹۲۰) به رده وام بوو، واته نزیکه ی مانگ و نیویّک، ده یتوانی بوّ ماوه یه کی دریّرتریش به رده وام بیّت نه گهر هه ندیّک له و سه روّک هوّزه گهورانه ی که هاوکاری نینگلیزه کانیان ده کرد له دری نهوه ستابوونایه. له غوونه ی «عهلی نه لسلیمان» ی سه روّکی خیّله کانی (دلیّم) و «فه هد نه له وزال» ی سه روّکی خیّله کانی (عنزه) له عیّراق (*).

كوژرانى كۆلۆنێڵ ليچمان

ماموّستا «شیّخ محهمه د ئهلههدی ئهلبهسیپ» له لاپهره (۲۵۰و ۲۵۰)ی پهرتووکهکهیدا (تاریخ القضیة العراقیة) له بارهی چوّنیهتی کوژرانی کوّلوّنیّل لیچمان و ئهو هوّیانهی بوونه مایهی ئهو کوشتنه له ژیّر ناونیشانی (شوّرشهکهی سهرووی فورات)، نووسیبووی:

(... عهرهبه کانی خیّلی زهوبه ع چهند کرداریّکی گهوره ی شوّرشگیّرییان لهو ده قهره ئه نجامداوه، نیشانه کانی خوّناماده کردنی ئهم خیّله بوّ هه لسان به شخرش له ناوه راستی (ذی القعدة) و سهره تای (ئوّگستوّس) دا به دیار که و تن، به لاّم هیچ کاریّکی و ایان نه کرد که شایه نی باسکردن بیّت، تاکو به سهرچوونی (۱۰) ده روّژ، کاتیّک «کوّلوّنیّل لیپحمان» ی فهرمانداری سیاسی ناوچه ی لیوای دلیّم داوای له سهروّکی خیّلی زهوبه ع

^{(*) [}بق پتر ئاشنابوون بهو شقوشهو دهستخستنى زانيارى وردتر لهبارهيهوه بروانه پهرتووكى (عبدالرزاق الحسني: الثورة العراقية الكبرى، مطبعة دار الكتب، ط ٥، بيروت ١٩٨٢، ص ٢٢٧ الى ٣٣٣) – وهرگير]

«شیخ زاری» کرد که له (خان النقطة) -که دهکهویته نیوان بهغداو ف الوجه - ئامادهبيت بر چاوپيكهوتني. «شيخ زاري» يش داواك ي فهرمانداری بهجیهیناو له (۲۷)ی (ذی القعدة)ی ریککهوت لهگهل (۱۲)ى ئۆگسىتۇس [لە شوپنە ئاماۋەبۆكىراوەكە] ئامادەبوو، دوو كورو كۆمەللە پياويكى خىلەكەشى لەگەلدابوون. بەلام كۆلۈنىنل لىجمان لەوى · نهبوو ، بزیه لهبهر دهرگای (خان)هکه -که هیّنزیکی یوّلیسی تیّدابوو-دانیشتن. دوای بهسهرچوونی دوو کاتژمیر کۆلۆنیل لیچمان بهدبارکهوت، خزمه تكارو شوفيري ئۆتۆمبيله كهشى لهگه لدابوون، پيكهوه لهگه ل شيخ زاری چووه نیو (خان) کهو دهستیان بهگفتوگو کرد دهربارهی کشتوکال و بەروبومەكانى شيخ. لەوكاتەي ئەوان خەرىكى ئەم قسانەيان بوون كۆمەللە عەرەبينک ھاتنە لايان گلەيى ئەوەيان كرد كە چەند چەتيەك لەسەر ريكادا هيرشيان كردوونه تهسهر و ههنديك كهل ويهليان لي دزيوون. وهختي كۆلۆنتىل گوتىبىسىتى ھەوالى ئەم رووداوەبوو، يەكسىەر فەرمانى دايە ئەفسىەرى پۆلىسىمكان كە خيرا بەدواي ئەو چەتانەنەدا بچيت و، فەرمانى پێکرد (۱۰) ده له پياواني پۆليس و چهند پياوێک له خێـڵي زهوبه ع لەگەل خۆي بيات.

ئالیّرهدا کوّلوّنیّلّ لیچمان به تووره و توندی قسه ی له گهلّ شیّخ زاری کردو هوّکاری شلّه وانی ئاسایشی خست ملی ئه وو هوّی روودانی رووداوه ئاماربوّکراوه کهشی بو ئه وو هوّزه که ی گهرانده وه . دیاره ئه م وشانه ی کوّلوّنیّل لیـــــچــمــان زوّر بریندارکــهر بوون، لهبهر ئه وه شــیّخ زاری تووره بوو و روخــســه تخــوازیی لیّکرد بوّ چوونه ده ره وه، نه ویش ریّی دا، به لاّم دوای ماوه یه کی کورت گهرایه وه و داوای له پاسه وانه که کرد که ریّی چوونه رووره وه یان بدات بوّ لای فـــهرمـــاندار، ئه ویش ریّی پی دان، چووه رووره که یه وه و چهه و پیاویّکی تری خانه واده که یشی رووره که یشی دو و پیاویّکی تری خانه واده که یشی له گهدلد ابوو، که رووبه رووی لیچمان بوونه و «خهمیس» ده ستیی شخه ریی کردو به چه ند گولله یه که ده ستدریّری لیّکرد و خستیه خواره وه، به لاّم گیانی له به در امابو و ته ماشای «شیّخ زاری» ی کرد و گوتی: (ناپاکیت تا ئه م

رادهیه). نهوسا شیخ زاری شیریکی لیداو گیانی لهبهر براند. ههوالی کوژرانه کهی وهکو ههوره تریشقه بهرگویی پیاوانی حکومه ت کهوت، چونکه نهم نه فسیه ره له پیاوه ههره گهوره کانی بهریتانی بوو، نهوانهی شارهزای کاروباری نهم ولاتهن و زانیارینکی بهرفراوانیان له سهر نهریته کانیه وه ههیه).

ده لنیم: روّژنامه ی (الموصل) له ژماره ی ده رچووی له (۲۳)ی ئابی سالنی الم هه واله ی خواره وه ی ده رباره ی کوژرانی لیچمان بلاو کردبوّوه: لیچمان کوژرا و شیخی (زهوبه ع)یش هیلی ئاسنینی نیوان به غداو فیلوجه ی له نزیک (خان النقطة) دا بریوه ته وه. روّژنامه ی (بهگداد تایز)یش ده لیّت بکوژی لیچمان «خهمیس» و شوفیتری ئوتوّمبیّله که شی له گهلدا کوشتووه و، ته رمه که شی بردراوه ته فه لوجه و له یه کیّک له بنکه سه ربازیه کان نیّژراوه. روّژنامه ی (العراق)یش له ژماره ی به رواری (۲۰)ی سه ربازیه کان نیّژراوه. روّژنامه ی (العراق)یش له ژماره ی به رواری (۲۰)ی ئابی (۱۹۲۰) رایگه یاندبوو که ته مه نی کوّلونیّل لیچمان چل سال بوو.

كۆلۆن<u>ن</u>ل ليچمان ^(*) كێيه!

ناوی تهواوی «لفتنینت کولونیل جیرار ئهی. لیچمان سی. ئای. ئی. »یهو له (ئهلای سپکس)ی پاشایهتی بوو، -که سهر بهبهریوهبهرایهتی پاشایهتی بهریتانیا له عیراق بوو.

گرنگترین پیاوی ئینگلیزه کان بوو لهوانهی شارهزاییان له کاروباری عمرهبیدا همبوو.

له ماوهی جهنگی یه کهمی جیهانیشدا، هاورییه تی هه لمه تی

^(*) ائهم کوّلوّنیّله پیّشنیاری کردبوو خیّله کورده کانی سهر سنووری تورکیا لهسهر زیدو مال و حالی خوّیان رابگوازریّن و نهستورییه کان له شویّنی ثهوان نیشته جیّ بکریّن، ثهمه شه نه ک لهبهر ثهوهی که مهسیحین، به لکو بهمه بهستی پهرش وبلاوکردن و لهناوبردنی کورده کان بوو. بروانه پهرتووکی (معروف چیاووك: مأساة بارزان المظلومة، دار ناراس للطباعة والنشر، ط ۲، أربیل ۲۰۰۱، ص ۵۱ و کرگیّر]

كۆلۆنێڵ ليچمان

ئینگلیزه کانی کردبوو بو سهر موسل، کاتیک ناگربهستیش راگهیاندرا له (۳۱)ی تشرینی یه کهمی سالی (۱۹۱۸) له گهلا هیّزه کانی ئینگلیز له (۳)ی تشرینی دووه می ههمان سال چووه نیّو شاری مسوسل. وه دوای ئهوه ی له شکره تورکییه کان له روّژی (۵) تشرینی دووه م له گهل سه رکرده که یان «عملی ئیحسان دووه م له گهل سه رکرده که یان «عملی ئیحسان پاشه کشهیان له موسل کرد، «نوری پاشا» پاشه کشهیان له موسل کرد، «نوری به گیی والییش له (۱۳)ی تشرینی

دووهم موسلتي بهجيهيشت، لهوساوه كۆلۈنيل ليچمان بووه فهرمانداري سیاسیی بنی هاوتای موسلّ. زور چوست و چالاک و بهجموجوّل بوو، چاونهترس و سمهرکیش بوو، زوّر جاریش ژیانی خوّی تووشی تهنگانهو مه ترسى ده كرد. له ورده كاريه كاني كينشه ي گهوره و بيووكيشي دەكۆلىيپەوە، ھەر بەخۆيشى سەرپەرشتى بەرپوەچوونى ھەر دەزگايەك لە دەزگاكانى حكومەتى دەكرد. سروشتىپكى تىرى ھەبوو، هدلسوكهوته كانيشى سدرشيتانه بوون، بهييجهواندي نهوهي باوه لاي بهریتانیه کان، که به خوین ساردی و پشوودریژی و قوول بیرکردنه وهو ركيّفكردني دەمارههڵچوون و چەندەھا خوو رەوشتى تر، كە سروشتيّكى تابيهت بهگهلي بهريتانين و له جيهاندا يتي دهناسرين. بۆپه كۆتاپيهكهي بهم شيّوه ئاماژه بوّكراوه وهک ئه نجاميّكي رهها ، بوّ ئهو ئاكارو رهوشتانهي دهگەرىتەوە كە يىيان ناسراوبوو، ھەروەھا ناكرىت ئەو ھەلسوكەوتە سهرشينتانهي له لايهن شيخيكي عهرهبهوه، كه رابهرايهتي هوزيكي گهورهی عمرهبی سمرفیرازو خاوهن نمریت دهکات تمحممول بکرین، که له ئیستاو کونهوه بهسهربهرزی و سهربهخوّیی خوّیانهوه دهنازن. بوّیه ههر دەبوايە كۆتايىلەكەي بەم شىپلوەيە بېت. ئەم رووداوەش دەنگى دايەوەو بههوّی دهشت و دوّلهکانهوه له شویّنیّکهوه بوّ شویّنیّکی تری ولاتی بەرفراوانى عەرەبەكاندا بالابۆوە.

ئەو رووداوە پر مەترسيانەي رووبەرووي كۆلۆنيّل ليچمان بوونەوە لە موسل

رووداوی زوّر مهترسیدار رووبهرووی فهرمانداریه تی کوّلوّنیّل لیچمان بوونه وه موسلّ، پیّشه نگی نهو رووداوانه ش؛ بزووتنه وهی نیشتمانی بوون، که کوّمهلّهی (العلّم)ی نهیّنی له موسلّ ناگره کهی ههلّگیرساندبوو، له دوای نهویش کوّمهلّهی (العهد) ناسته نگ و گیروگرفتی بوّ نایه وه رای گشتی له دژی ده سهلاّتداریه تی داگیرکه ر وروژاندو زوّریّک له ههولّ و تعقهلاکانی داگیرکه رانی بوّ چهوساندنه وهی عیراق و داگیرکردنی پوچهلّ کردنه وه (۱۱). وه ک کوژرانی ههندیّک له فهرمانداره سیاسیه کانی ههندیّک له قهزاکانی موسلّ، یه کیّکیان دوای نهوی تریان. ههروه ها نهو شورشه توندو تیژانه ی کورده کان له ناوچه شاخاویه کانی موسلّ پیّی ههلسان.

ههر رووداویکیش لهم رووداوانه، بهدهرهاویشته کانیانه وه به س بوون بو خهوزراندنی ده سه لاتی داگیرکهر. «کوّلوّنیّل لیچمان» یش خوّی له بهرامبهر تهزوویه کی رامالی نیگهرانی دوّزییه وه، که پیّویستی به هه ولّ و

⁽۱) کۆمه لهی (ئه لعه لهم) له سه ره تاکانی سالّی (۱۹۱۶) له موسلّ دامه زرابوو، به لام دولی پهیوه ندیکردن و ئالوگۆرکردنی بیرورا له نیوان ئهم کومه له یه و باره گای گشتی کومه لهی (۲۶)ی ئایاری (۱۹۱۹) ناوه کهی گوردا بو (جهمعییه ت ئه لعیه العیمالتی)، ئهمه شده دولی لابردنی ئه و برگهیه یکه ده لیّت (به سوودوه رگرتن له یارمه تی به ریتانیا له رووی هونه رییه و بو عیراتی) له نیو پهیره وی کومه لهی (ئه لعیمالتی)دا.

مامرّستا محهمه دره روئووف ئهلغولامی [برای نووسه ری نهم پهرتووکه و خاوه نی روّزنامه ی (صدی الأحرار)بوو و .] به ناونیشانی (مُرَخُص) [واته ریّپیدراو] سهروّکایه تی کوّمه لهی (ئهلعه لهم)ی ده کرد، ناسناوه که شی (نادب الحق)بوو، دواتر کاتیّک ناوی کوّمه له که گوّرا بو (جهمعییه ت ثه لعمه د ثه لعیراقی)و بووه لقیّکی سهر به باره گای گشتی که له دیمه شی بوو، پله که ی کرایه (مُعتمداً) [واته پشت پیّبه ستراو] له جیاتی (مُرَخُص)، ناوه نهیّنیه که شی له (نادب الحق) هوه گوّردرا بوّ (المنصور).

کـوّشـشـیّکی زیاترو بهردهوام ههبوو بو نه نجامـدانی کـاریّکی خیـرای یه کـلاکهرهوه. گـومانی تیدا نیـیه کـه [نهو رووداوانه] نهخشـهو پلانه سیاسی و بهریّوهبهرایه تیه کانی «کوّلوّنیّل لیچمان» یان شیّواندبوون و زوّر ماندوویانی کردبوو. لهو شوّرشانهی له روّژانی نهودا بهریاببوون؛

شۆرشەكەى خيّلى (گۆيان) لە ناوچەى زاخۆ بەسەرۆكايەتى حوسام ئاغا (حەسۆ گۆيى)، كە دوابەدواى كوشتنى «كاپتن پيرسن» لە (٤)ى نيسانى (١٩١٩) بەرپاببوو، خيّلەكانى (سندى)يش بەشدارييان تيّداكرد بەسەرۆكايەتى «جەميل ئاغا»و «عەبدى ئاغا»، خيّلى (گولى)يش بەسەرۆكايەتى سادق ئيبراھيم (سادق برۆ)، ھەروەھا خيّلەكانى (قشورى)ى كۆچەر.

هدروهها له (۱۵)ی ته محوزی (۱۹۱۹) شوّرشی ئامیدی به کوشتنی فهرمانداری سیاسیی ئامیدی «کاپتن ویلی» و ئه فسه ری پوّلیسه کان «ماکدوّنالد» و عهریف «تروّپ» و چه ندانی تر هه لگیرسا، که حهجی شه عبان ئاغا –گهوره پیاویکی ئامیدی بوو – پیّی هه لسابوو.

له روزانی (۸)و (۹)ی مانگی ئابی (۱۹۱۹) پیاوانی شوپشی ئامیدی بهسه رکردایه تی «حهجی رهشید بهگ» لهگه ل هیزه گهوره کهی داگیرکه ران له (گهلین مزورکا) تووشی یه کترها تن و شه رینکی گهرم و گوری لی کهوته وه، تیایدا شوّرشگیّره کان سه رکه و تن دوای نه وه ی لیوایه کی ته وایان له هیّزی داگیرکه ران له ناوبرد.

ههفتهیه که به سهر نهم شهره به ناوبانگه دا نه چوو تاکو پیکدادانیکی تریش له (سواره توکا) روویدا. به رچاو ترین پیاوه کانی پیکدادانه که شهرسادق برق و «سلیمان قه تی»و، «تاهر هه مزانی» له خیلی (نه رتیس)ی دوسکی بوون.

دوای ئهم پیکدادانهش شهری (نهالا مهلا عهرهب)و (کهلا شابانین) له دهوروبهری ناحیهی (گولی) له قهزای زاخو روویاندا، تیایدا شوپشگیران فروکهیه کی ئینگلیزیان خسته خواره وه.

ئهمه ده آیم و مهبهستم ئهوه نییه ئهم لایه نه شوّرشگیّریه باس بکهم که پیّویسته له شویّنیّکی تردا به تیّروتهسهلی لیّی بکوّلدریّتهوه، بهلکو بوّ ئهوه باسی ئهم رووداوانهم کرد تاکو بیروّکهیه کی سهرییّیی له باره ی ئهو ئاریشانه ی که رووبه پووی کوّلوّنیّل لیچمان ده بوونه وه بهدریّژایی ماوه ی فهرمان وایه تیی له موسل –که سالیّکی تهواوی خایاند – لای خویّنه ر دوست بکهم. دواتر له روّژی (۱۲)ی تشرینی یه کهمی سالی (۱۹۱۹)ی ریککهوتی (۱۹۱۸)ی موحه وهمی (۱۳۳۸) گواسترایهوه بو ناوچهی ریککهوتی (۱۲۸)ی موحه و به ناماده بوونی کوّمه لیّک خهلکی دلیما، به شیّوه یه کی رهسمی و به ناماده بوونی کوّمه لیّک خهلکی لایه نگیریان له موسل به پی کرا، هه دله ههمان کاتیشدا پیشوازی له جیگره وه کهی «کوّلوّنیّل بیل»ی فه رمانداری نویّی سیاسی کرا.

به لام روزانی نهم فهرمانداره له مسوسل له (۲۳) بیست و سن روز زیاتری نه خایاند، چونکه له (٤)ی تشرینی دووه می سالی (۱۹۱۹) له کاتی نه نجامدانی گهشتیکی پشکنین نامیزدا له نزیک گوندی (بیسراکه پرا)ی سهر به قه زای (ناکری (۱)) شورشگیره زیباریه کان

⁽۱) لهنیسو پاشکزی ژماره (۱٤)ی پهرتووکی (منیه الادباء فی تاریخ الموصل الحدباء)دا بهم شیّوهیه باس له میّژووی فهرمانهوایه تی ههر یهکیّک له کوّلوّنیّل لیچمان و کوّلوّنیّل بیل کراوه: (کوّلوّنیّل لیچمان –کاپتن بیل ۱۹۱۸ – ۱۹۲۸).=

بهسهروکایهتی «فارس ناغا» و «بابه کر ناغا» و «مه حمود ناغا» هیرشیان کرده سهر و کوشت یان، ههروه ها «کاپتن سکوّت» ی فهرمانداری (ناکریّ) شیان له گه لدا کوشت، نهمه ش دهست پیّکی نه و شوّرشه بوو که بارزانیه کان به سهروّکایه تی «شیّخ نه حمه د بارزانی» به شدارییان تیدا کرد و هی هاوکارییّک بو رکابه ره کونه کانی له پیّناو نامانجی هاوبه شیان، که رزگاریوون بوو له چه پوّکی ده سه لاتی داگیرکه ران.

ههمووشیان هیرشیان کردهسه (ئاکرێ)و له روّژی (۱٤)ی تشرینی دووهمی سالنی (۱۹۱)ی ریّککهوت لهگهل (۲۰)ی سهفهری سالنی (۱۳۳۸)دا دهستیان بهسهردا گرت و ههندیّک له پاسهوانهکانیان کوشتن و دهستیان بهسه خهزنهی دارایی حکومهتی بهریتانی دا گرت (۱).

⁽۱) بهچاکی دهزانین زیاتر له باره ی نهم شوّرشانه بدویّین: دوای کوژرانی «مسته ر بیل» ی فهرمانداری موسلّ له ناوچهی (ئاکریّ) ، فهرمانداریّکی سیاسی برّ موسلّ دامهزریّندرا بهناوی «کوّلوّنیّل نوّلده ر» ، له سهرده می نهویشدا چهند پیّکدادانیّک له سهره تای حهفته ی دووه می مانگی تشرینی دووه می سالّی (۱۹۱۹) له له سهروتای حهفته ی دووه می مانگی تشرینی دووه می سالّی (۱۹۹۹) له ردهشتی ههریرو باتاس)ی روّژههلاتی ئاکریّ روویدا، که خیّله کانی سورچی به سهرو کایه تی شیخ ره قیب، ههروه ها خیّلی [خیّله کانی] سوّرانیش به شدارییان تیایدا کردبوو. زیانه کانی هیّزه کانی ئینگلیزیش لهم شوّرشانه دا، جا چ نهوانه ی له روّژانی فهرمان و وایه تی کوّلوّنیّل لیچهه ن روویاندابوو ، یاخود نهوانه ی له سهرده می فهرمان و وایه تی «مسته ربیل» و «کوّلوّنیّل نوّلده ر» ههلگیرسابوون له (۲۰۰۰) دوو ههزار کوشتیار که متر نه بوو ، جگه له سهده ها بریندارو بی سهروشویّنبوو. ثهوی گهومانیشی تیّدا نیسه نهوه یه که کوّمه لی نه له علی موان شورشانه (کوّمه له) نه له موسلّ روّلیّکی کاریگهری له سهر زوّریّک له و شوّرشانه هه بوده ، نه م راستیه شه له لایه ن به دو اداچوان زانراوه.

كۆلۆنيّل ليچمان له ناوچەي دليّم

«کولونیل لیسچسسان»یش، وهک نامساژهمسان بو کرد نهو رووداوه خویناویانهی له موسل رووبه پرووبوونه وه ماوهی فهرمانداریه کهی، ههر که پایه نوییه کهی له ناوچهی (دلیم) وهرگرت و دهستبه کار بوو دووچاری چهند رووداویکی زور مهترسیداربووه وه.

چونکه له (۱۱)ی کانوونی یهکهمی (۱۹۱۹) رابهر «رهمهزان شلاش» هیّرشی کرده سهر شاری (دیره زور)و نهو شارهی له دهست ئینگلیزهکان رزگارکرد، که نهوکات له ژیّر دهستیان دابوو. (نهمهش بهنامادهکاری بو کردن له لایهن کوّمهلهی (جهمعییهت نهلعهعد نهلعیراقی) له سوریا و بهپشتگیری و یارمهتی ماددی و مهعنهویی جهنابی «ئهلنهمیر زیّد نهلوعهزهم»).

کاتیّک خوالیّخوّشبوو مهولوود موخلیس کرایه فهرمانداری سهربازیی لیوای (دیره زور)، عیراقیهکان ئهم شویّنهیان کرده مهلّبهندی بزاقه شوّرشگیّریهکانیان له دژی ئینگلیزهکان بههوّی ریّگای (ئهلهیادین)و (ئهلبوکهمال)ی باشووری شاری (دیره زور)ی سهرووی فوراتهوه، ههروهها له ریّگای (جهزیره)ی روّژئاوای موسلّ(۲). ئهو شوّرشانهی له باشووری

(دیره زور) روویاندابوو ئاست منگیکی زوریان له و ناوانه بو کولونیل لیچمان دروستکرد، بهتایبهتیش دوای بهرپابوونی شوپشی ئهلپومیسه (الرومییشه) له (۳۰)ی حوزهیرانی (۱۹۲۰)، که همموو فوراتی ناوه پاستی گرته وه و هه لکشا تاکو ناوچه ی بالادهستی کولونیل لیچمان له لیبوای دلیم، ئه و باره ناهه مواره شکیشه ی پی له توندوتیژی رووبه پروو کرده وه، ههر ئه مهم بوو وای لیکرد ئه و هه لسوکه و ته لهگه ل شیخ زاری بنوینی، ههر ئه مهالسوکه و تهشی بووه هوی گیان له ده ستدانی. هه ربه بونه یونه بویه بویه بویه بویه بویه بویه بویه کولونیل بویه بویه به بای دوو له و رووداوانه ی که پیشتر تووشی کولونیل لیجمان ببوونه و به بای دوو له و و داوانه ی که پیشتر تووشی کولونیل سهرسو پهینه ر لیبان قورتار ببوو، بو نه وه خت بوو له ناوی به ریز برانیت که تا چ راده یه کولونیل لیپ مان بروای به خو هه بووه و، چون له ته نگانه ترین راده یه کولونیست و ناخوشت رین بارودوخدا ژبانی خوی خست و ته مه ترسی و ته نگانه و .

⁼ و هیندییه کانیشیان کوشتن، لهنتویاندا سی سه رکرده ی گرنگی ئینگلیزه کان بوون. ههروه ها له ته مموزی (۱۹۲۰) خیوه خیاه که ده که ده ستیکی بالای له خوالیخ خوشبوو جهمیل محه مه د ئال خهلیل ئه فه ندی که ده ستیکی بالای له بزوو تنه وه که ی تعلیم فیرشیکی سه رکه و توانه یان کرده سه ر شویتی (ئه لجرناف)ی نزیک (ئه لگهیاره)، لهم هیرشه دا پیکدادانیکی گهرم و گور له نیوان خیه ختیه ختکه ره کان و هیزه کانی ئینگلیز روویدا، که به چه ک و ژماره وه لهوان خینه ختکه ره کان و هیزه کانی ئینگلیز روویدا، که به چه ک و ژماره وه لهوان بی نیزیرون. ئهم پیکدادانه به دریژایی ئه و روژه به دره وام بوو، پاشان خوبه ختکه ره کان یک بیزنیزه کرد، دوای ئه وه می زیانی کی زوری گیانییان له هیزه کانی ئینگلیزدا. کومه لهی (ئه لعمه هم) دوای ئه ویش کومه لهی (ئه لعمه هد) له موسل هه ول و کوششیکی بیوچانی ده دا له نیو خاکی جه زیره، بو به دیه بینانی موسل هه ول و کوششیکی بیوچانی ده دا له نیو خاکی جه زیره، بو به دیه بینانی نام نجه کانی شورش گری رووتنه وه که کیره داره و نام له برووتنه وه که کی روونکردنه وه و باسکردنیان نابیته وه.

رووداوى يەكەم:

ئەوكاتەي لە موسل فەرماندار بوو، لە سەرەتاكانى رەمەزانى سالى (۱۳۳۷)ی رید کهوت له گهه ل حسوزه یرانی (۱۹۱۹) رووی کسرده شاروچکهی زاخـوّ، (۱۰) ده کـهسـیـشی له کـورده بهکـریّگیـراوهکـانی لهگه لندابوون، بریکی زوری پارچه زیرو زیو و پارهشی لهگه ل خوی بردبوو، تاكو بەسەر ھەندىك لە خىلەكان دابەشى بكات بۆ ئەوەي دلىيان يى نەرم بكات و ببنه لايهنگيري ئينگليزهكان. كاتينك گهيشته (گهليخ زاخق) ههندیک کوردی چهکدار ریگایان گرت و خوی و پیاوهکانی دەستىيەسەركران، –ھەلبەت نەيان دەناسى- ويستىيان بىكوژن، ئەويش به پارانه وه پییانی گوت من خه لکی به غدام و مندالیکی زورم هه یه بو ئەرەي بەختىويان بكەم چوومەتە نتو خزمەتى ئىنگلىزەكان، ئەوانىش منيان ناردووه ته موسل و لهویشه وه لهگهل ئهم به کریکیراوانه بو زاخو نیردراوم تاكوئهم يارانه بدهمه دهست فهرمانداري زاخو، ئينجا تكاي ليْكردن كه بهرهلای بکهن، دهوارو پارهکانیش بو خویان بهن نهوانیش دلیان یی سووتاو نهان کوشت، به لکو تهنها پشکنیان و دهمانچه که پان برد له گه لّ باري كاروانه كهو پارهكان. بهم شينوه يه به كارامه يي خوّى تواني خوّى له مردنیکی زور نزیک قورتار بکات.

رووداوی دووهم:

له مانگی ئابی سانی (۱۹۱۹)دا چووه (بامه پنێ) تاکو راسته وخوّ سه رپه رشتی کرداره جهنگییه کان بکات له دژی شوٚپشی نه قشبه ندی که له و ناوه روویدابوو. له هه مصوو لایه که وه گولله ی بوّ ده هات، گولله یه که موت و توپاندی، به لام کولونی لی پی یا نه گهیشت و ئه سپه کوژراوه کهی به ئه سپیکی تر گورپیه وه و به سه رکه و توویی چووه نیّو (بامه رنێ).

چۆنىيەتى گيرانى شيّخ زارى

کاتی ئه و شورشه ی که شیخ زاری پینی هه لسا شکستی هینا، خیله کانیشی تووشی تیکشکان هاتن، پهنای بو باکووری (جهزیره) برد سهر سنووری هاوبهشی نیخوان عیراق و سوریا بردو، لهوی به دهربه ده مایه وه و نهیتوانی بگه ریته وه ناوچه رهسه نه کهی خوّی، به تایبه تی دوای دوورخستنه وهی ئه و له برپاری لیبوردنی گشتی که نوینه ری سامی «سیّر پینرسی کوکس» له (۳۰)ی ئایاری سالی (۱۹۲۱) دهری کردبوو، ههروه ها چهند که سیّکی تریش له وانه ی بهجوولانه وهی هاوشیّوه هه سیابوون لهم لیبوردنه دوور خرابوونه وه. حکومه تی به ریتانی بره پاره یه کی زوریشی ته رخان کردبوو بو ههر که سیّک سهری شیخ زاری چ به زیندوویه تی چ بهمردوویه تی به مردوویه تی بویان بهینی، ئه م پاره یه شروه به ختی «میکائیل ئه رمه نی ناویّک، که ته له زگه یه کی بو دانایه وه و تووشی کرد.

پیّش (۱۳) سیّزده سالیش وتاریّکم له روّژنامهی (العُمال)ی موسلیدا که ماموّستا «سهعدهدین ثالّ زیاده» خاوهنی بوو له ژیر نازناوی (النجمی)م بلاوکردبووهوه، وهکو رهتدانهوهییّک بوّ نووسینهکهی «سیّر ئارِنولّد ولّسن» دهربارهی دهستگیرکردنی خوالیّخوّشبوو شیّخ زاری، لیّرهدا بهچاکم زانی دووباره بلاوی بکهمهوه، چونکه راستیی نهگوری سهبارهت بهچوّنیه تی دهستگیرکردنی شیّخی ناوبراومان بوّ روون دهکاتهوه، ئهمهش دهقهکهیه تی (۱):

⁽۱) روزنامهی (العالم العربي)یش کاتی خوّی نهم وتارهی گواستبوّوه و له ژمارهی (۲٤۲)ی روزی (۲٤)ی رهمسهزانی (۱۳۵۰)ی ریخکهوت لهگهه آل (۲)ی شوباتی (۱۹۳۲) بلاوکربوّوه و نهم پیشهکییه کورتهی خوارهوهشی بوّ نووسیبوو؛ روزنامهی (العُمال) وه ک و لامدانهوهیه ک بوّ نهو باسهی له پهرتووکهکهی «سیّر نارنوّلد ولسن»دا هاتبوو سهباره ت بهچوّنیه تی دهستگیرکردنی خوالیّخوشبوو شیّخ زاری نهم (راستیهی) خوارهوهی ههروه ک چوّن له دادگاش بهم شیّوهیه سهلیّندراوه - له ژیر ناسناوی (النجمی) وتاریّکی بلاوکردبوّوه، نهمهش ده قی ولامدانه وهکهیه:........

ولسن گوتبووی: تاکو (۸) ههشت سالتی بهسهر نهچوو شیخ زاری نهگیرا، ئهوهش بههری ئوترمبیلی (عهرهبیک)، که ناسیبووی و، زانیبووی که خهلاتیک ئامادهکراوه بو ههر یهکیک سهری نهویان بو بهریت.

من ده لیّم: نکوّلّی له وه ناکه ین که له نیّو عه ره به کانیشدا، وه که هه ر نه ته وه یه کی تر، ناپاک وسیخو هه ن، ناماده ن له به رامیه ر چه ند ده رهه میّکی که میان له پیّناو خستنه رووییّکی له ناوچوو، زیان به نه ته و و روّله نه به رده کانی بگهیه نن، له ماوه ی نه م دوازده ساله ی دواییشدا هه ندیّک عه ره بمان ده دیت کاریّکی زوّریان بوّده سه لاّتی داگیرکه رده کرد، پاشماوه خرا په کانی نه و خزمه تانه شیان هیشتان به ولا ته وه دیارن.

هدربویه بهدوور دانهدهنرا که ههندیک کهسی عهرهبیش ههولنی گرتنی شیخ زاری و کهسانی هاوشیّوهیان دابیّت، ئهوانهی حکومهت توانای نهبوو دهستگیریان بکات و تولّهیان لیّ بکاتهوه. بهلام کیشهی گیرانی شیّخ زاری –سوپاس بوّ خوا– دهستی (عهرهب)یّکی رهسهنی تیّدا نهبوو، بهلّکو له لایهن (ئهرمهن)یّکی پهناهیّنهرهوه بهناوی «مکائیل»، که «شییخ زاری»ی ناسیبوو و زانیی بوو که ههر کهسیّک سهرهکهی دهستکهویّت خهلات دهکریّت، بوّیه چووه ئهو دهشت و چوّلهوانیهی که شیّخ زاری پهنای بوّ بردبوو، بوّ نانهوهی تهلهزگهی دهستگیرکردنی. بهم شیّوهیه ماوهیهکی دورودریّژ بهئوّتومبییلهکهی لهو دهوروبهره خوّی بههیّنان و بردنی نهفهری عهرهبهوه خهریک کرد، له شویّنیّکهوه بوّ شویّنیّکی تر دهیگواستنهوه.

روّژیّکیان هموالیّکی پی گمیشت که شیخ زاری دهیموی له -پیّموایه (الأحسجة)،وه- برواته شویّنیّک همر له جمزیره بهناوی (أبي حامضة)، بو ئهم مهبهستهش پیّویستی بهئوتوّبیّلهکهی ئهم (میوانه ناپاکه) همیه. ئمویش خیّرا تهلّهزگهکهی دانایموهو، یهکیّک له خزمهکانی -دهلیّن باوکی بوو- ئاگادارکردهوه، که ئمویشیان زوو زوو سهری لهم ناوانه دهدا، که چاوهریّی بکات له شویّنیّک پیّشتر لهسهری ریّککهوتبوون، «شیّخ زاری»یش سواری ئوترّمبیّله ئاماژه،بوّکراوهکه بوو بیّی ئموهی یهکیّک له زاری»یش سواری ئوترّمبیّله ئاماژه،بوّکراوهکه بوو بیّی ئموهی یهکیّک له

رۆلەكانى خىللەكەى لەگەلدا بىت، چونكە لە خىزى دانىيابوو و پشتى بەشوفىرى ئۆتۆمبىلە ئاماژەبۆكراوەكە بەست، كە لەو دەڤەرە ناسراوبوو. زۆر جارىش بەويستى خۆى لە شوينىنىك بۆ شوينىنىكى تر گواستبوويەوە.

دوای ئەوەی ئۆتۆمسېسىللەكسە مسەودايەكى برى، لە رىگادا تووشى ئەرمەنەكەي دووەم ھاتن -وەك يېشىتىر ئامارەمان بۆ كىرد-، ئەوپش شادومانی خوی نیشاندا بو نهم ریککهوتهو داوای سوارکردنی کرد بهبیانووی ئهوهی گوایه چهند کاروباریکی لهو ناوانه ههیه. بهم شیرههه شيخ زاري بهته لهوهبوو، دواي ماوهيه کديتي ئۆتۆمبينله که بۆ ئهو ئاراست ديدي ئدو مدبهستي بوو ناروات، هدروهها له هدلسوك دوتي ئدم ههردوو پیاوهدا گومانی کهوته دلهوهو، بری پهکلابووهوه که ئیتر رووبه رووی مهترسی دهبیتهوه. ههلی خوده ربازکردنیشی نهبوو له دهست ئهم ههردوو پیاوه، نهخاسمه دوای ئهوهی بوّی روونبووهوه که (ئاگرو ئاسن (*) يان لايه، له كاتيكدا خوى دهستبهتال و بي چهكه، ئۆتۆمبىلەكەش بەبى وەستان رىگاى دەبرى. بەم شىنوەيە خۆي دا بەدەست ئەمىرى واقىيع و ملكەچى ويسىتى ئەم پياوە سىتەمكارانەي كرد، تاكو گهیاندیانه قهزای شهنگار (سنجار)و، له روّژی (۳)یهمی مانگی تشرینی دووهمی سالی (۱۹۲۷) دایانددهست حکومیدت، (قیایقیامی ئدوسیای قهزاکه «یوسف نهمرود رهسام»بوو که راویّژکاری فهرمانداره ئينگليزهکهي ولات بوو له روزاني داگيرکاريه تيدا- ليپاني وهرگرت) ، له شەنگارىشەوە بەدەستبەستراوى نيردرايە موسل، لەوپشەوە رەوانەي بەغدا .15

بهمه بوّمان روون دهبیّتهوه که شیّخ زاری له لایهن (عهرهبیّک)هوه نهگیراوه وهک «سیّر ئارِنوّلد ولسن» باسی لیّوه کردبوو، بهلّکو له لایهن ئهرمهنیّکی پهناهیّنهرهوه، ههر دوای نهوهی بهههوالی خهلاته گرانبههاکهی

^{(*) [}لموانهیه مهبهست له (ئاگرو ئاسن) چهک و ئۆتۆمبیّل بیّت- وهرگیّر]

زانیبوو ئەركى دانانەوەى تەلەكەى گىرتە ئەسىتىق. دواى وەرگىرتنى خەلاتەكەش يەكسەر عيىراقى بەجىتەتىشت، دەشلاتن ئىسىتا لە مىسىر نىشتەجىيە.

شیّخ زاری له بهردهم دادگادا

دادگاییکردنی خوالیّخوّشبوو شیّخ زاری له بهغدا له بهرامبهر دادگای بالآی سزا بهریّوه چوو ، که دادوه ریّکی ئینگلیز سهروّکایه تیی ده کرد ، له بالآی سزا بهریّوه چوو ، که دادوه ریّکی ئینگلیز سهروّکایه تیی ده کرد ، له داوتریش بریاری سزاکه ی بوّ به ندکردنی هه تاهه تایی گوّردرا. به لاّم روّژگار بواری به شیخ زاری نه داو له یه کهم شهوی مانگی شوبات ، واته دوای دوو روّژ له ده رچوونی بریاری سزاکه ، له نه خوّش خانه ی پاشایه تی له به غدا –که به هوّی نه خوّش که و تنی بردرابووه ئه ویّ کرچی دوایی کرد.

دوای ئهوه ی ههوالی گیان لهده ستدانیشی له به غدا بالاوبووه وه ، جهماوه ریکی زوّر به رهو نه خوّشتخانه که روّیشت و ته رمه که یان هه لگرت و ، پرسه یه کی شایسته و له شیّوه ی خوّپیشاندانی که رم و گوری پر له هاوارو ناله ی دلگه رمی میللییان بو ساز کرد تاکو گهیاندیانه دوا مه نزلگای له گوّرستانی شیخ مه عروف ئه لکه رخی و له ته نیشت گوّری شیخ داوود ئه لزاهری نیّرا. روّژنامه نیشتمانییه کانی به غدا ، له پیش ههمووشیانه وه روّژنامه ی (الاستقلال) ، که تیکوشه ری خوالیخ و شبوو عه بدولغه فوور ئه لبه دری خاوه نی بوو ، لا په ی پربوون له رهشایی ، وه ک پرسه و ریّزلیّنانیّک له گیانی ئه م پاله و انه دلیّره .

جياوازى گيرانهوهكان

دەرباردى بكوژانى كۆلۆنيّل ليچمان و ئەو ئوينەى ليّى كوژراو ئەو كەسەى لەگەڵى كوژرا

له لاپه دهی (۱٦٥)ی په رتووکه که ی «مس بیل» دا که به ناوی (تاریخ العراق القریب) ه، له باره ی بالاوبوونه وهی په شیّوی و شیر زه بوونی ئاساییش له ده ره وه ی سنووری به غدا ها تووه:

(... کۆلۆنێڵ لیچمان بووه نێچیرێک بۆ ئهو رق لێبوونهوهیهی که لهنێو دهروونی بهرچاوترین شێخی ئهو خێڵانهی لهسهر رێگای (فهلوجه)بوون دهخولایهوه، که ناوه ناوه لیچمان سهردانی دهکرد لهنێو رهشمالهکهیدا، کوړهکهی شێخ بوسهیه کی بو نایهوه و ههرکه له خێمه که هاته ده رکوشتی).

وهرگیپی پهرتووکه ناوبراوهکه، ماموّستا جهعفهر خهیات، بوّچوونی خوّی لهسهر بهرچاوترین شیّخی خیّلهکان دهربری و، گوتی: ئهو، خوالیّخوّشبوو «شیّخ زاری ئهلهحمود»هو شیّخی خیّلی (زهوبهع)ه. سهبارهت کورهکهشی، گوتی: شیّخ خهمیسی کوری زاری یه.

له کاتیکدا (بهگداد تایز) که گوزارشتی له راوبزچوونی ئینگلیزهکان ده کرد، ئهوکات رایگهیاندبوو که لهوکاتهی کولزنیل لیپ مان له میوانداریهتی شیخ زاری بوو، لهو شهوهی که لهنیو خیمهکهیدا نووستبوو لهناویردرا.

ماموسسای ریزدار «عدلی بارزگان»یش له لاپه رهی (۱۹۸)ی پهرتووکه کهی (الوقائع الحقیقیة)دا نووسیبووی که کوّلوّنیّل لیچمان لهنیّو دیوه خانه کهی شیخدا سووکایه تی بهشیّخ کردبوو، به لاّم ره تی کرده وه له دیوه خانه که یدا کوژرا بیّت، به لاّکو روونی کرده وه که شیّخ زاری خوّی و همندیّک له کهسانی خانه واده کهی لهگهل لیچمان روّیشتن، تاکو گهیشتنه بهر ده رگای (خان)ه که، ئه وسایه کیّکیان تفه نگه کهی ئاراسته کردو گولله یه کی پیّوه ناو کوشتی. به لام ناوی بکوژه کهی نه هیّناوه.

«شیخ فیهریق میزهر نال فیسرعیهون»یش له لاپهرهی (۳۱۰)ی بهرگی یه کهمی پهرتوچکه کهی (۱۴۰)ی الناصعة دا گوتبووی لیچمان لهنیو نهو مهخفه رهی که نزیکهی (۱۰۰) مهتریک له (خان) هکهوه دووربوو کوژرا.

ماموّستای ریزدار «عهبدولرهزاق ئهلههسهنی»یش له لاپهرهی (۱۹۱)ی پهرتووکهکهی (الثورة العراقیة الکبری)دا نووسیویه تی که کوشتنه که لهنیّو (خان النقطة)دا روویداوه.

به لام خوالیّخوّشبوو ماموّستا «سلیمان فهیزی» له لاپه وهی (۲۵۸)ی پهرتووکه کهی (فی غمرة النضال) دا ده لیّت: داگیرکردنی (تهلهعفه ر) بهیارمه تی شیخ زاری و ههردوو کوره کهی خامس و سلیمان بوو، ههر لهویّش کوشتارگه بهناوبانگه که روویدا که کوّلوّنیّل لیچمان ی تیادا کوژرا.

من ده نیم: نهم گیّ انه وه به نامیّ به ته نها خوالیّخوّشبو و ماموّستا سلیّمان فه یزی باسی کردووه، ههروها له باسکردنی ههندیّک لایه نی تری که بب برونه هوّی نه و (غـمـرة (*)) هیه لایداوه. له بارهی بکوژی «کـوّلوّنیّل لیچمان» یش، نه وه ههریه ک له شیّخ مه هدی نه لبه سیر و ماموّستا جه عفه رخه یات و روّژنامهی (به گداد تایمز) کوّکبوون له سه رئه وه ی که بکوژه که شیّخ خهمیسی کوری شیّخ زاری یه.

به لام شیخ [مههدی] ئەلبەسیو ئەوەى بۆ زیاد كردبوو، كە باوكەكەش بەشدارى كورەكەى كردووە لەم كوشتنەدا.

به لام ماموّستا ئه لحه سه نی گوتبووی که بکوژه که ی سلیمانی کوری شیّخ زاری و ههردوو ئاموّزاکهی «سگهب» و «سعه ب، بوونه، ههمووشیان لوولهی دهمانچه کانیان ئاراسته ی سه ری کوّلوّنیّل لیچمان کردو ته قه یان لیّکردو کوشتیان.

«شيخ فهريق مزهر» يش هاورابوو لهگهل ماموّستا ئه لحمسهني لهوهي كه

^{(*) [(}غمرة) وشدیه کی عدرهبییه واته (گدرم وگوری/شادومانی) - وهرگیّر]

بکوژه که ی لیپ مه ن «سلیهان» و «سعه ب»بوون، به بی نه وهی ناوی «سگه ب» به ینیت، به لام ناوی ههر یه کینک له «سلیبی کوری مجباس» و «ده حام کوری فه رحان» ی بو زیاد کردن.

لایهنی جیاوازیش له بارهی ئهو کهسهی لهگهل کۆلۆنیّل لیچمان کوژرابوو بهم شیّوهیه بوو:

رقرژنامهی (بهگداد تایز) گوتبووی کوژراوه که شوفیّری ئۆتۆمبیّلهکهی بوو، که روّلهیه کی عهره به. له کاتیّکدا ئه لههسه نی ناوی شوفیّره کوژراوه که به «حهسه ن» ناوده بات و ده لیّت کابرایه کی (هیندی)یه. ئیّمه ش لهگه ل ریزدار ئه لههسه نی کوّکین که ناوی شوفیّره کوژراوه که «حهسه ن»، به لاّم هیندی نییه، ههروه ها عهره بیش نییه وه ک (به گداد تایز) باسی لیّوه کردبوو. به لکو ئهم «حهسه ن»ه کورده ، له کورده کانی ئازه ربیّجانی ئیّرانه، له ماوه ی فه مرمانداریه تی «کوّلوّنیّل لیچمان» یش له موسل له گشت هاتوچوّکانی له گهریدا دومان بینی، له ههره تی لاویه تی و گه نجیدابوو

پێرست

	- روونکردنهوهیهک
7	– پێشکهشکردن
13	– وتهى بلاوكـهرهوه
	وتاری یهکهم:
	رووداوهکهی شیخ سهعیدی بهرزنجی له موسل
	- هۆكارەكانى - وردەكارىيەكانى - دەرەنجامەكانى
17	- شتینک لهبارهی رهوشتی خهانکی موسل پیش نیو سهده
20	- كورته باسيكى ناوچەي باب ئەلتىزپ
22	– پریشکدی ئاژاوهکه له باب ئەلتۆپ
28	- هەلويسىتى موسل (موسلىيەكان) لەم رووداوه دەلتەزىنانەدا
	- دهنگدانهوهی رووداوهکان له کهرکوک و سلیمانی
	- ريوشويني رهشيد پاشاي واليي موسل
32	- ئارىشەكە رامانى گەرەكە!!
	وقاری دوودم:
35	شیخ عەبدولسەلامى دووەم كوړى شیخ محەمەد بارزانى
35	- شوینی نیشتهجیبوونی بارزانییهکان
35 35	- شوینی نیشتهجیّبوونی بارزانییهکان
35 35 36	- شوینی نیشتهجیّبوونی بارزانییهکان
35 35 36 38	- شوینی نیشتهجیبوونی بارزانییهکان
35 35 36 38 42	- شوینی نیشته جیّبوونی بارزانییه کان
35 36 38 42 44	- شوینی نیشتهجیّبوونی بارزانییهکان
35 35 36 38 42 44 46	- شوینی نیشته جیّبوونی بارزانییه کان
35 35 36 38 42 44 46 48	- شوینی نیشته جیّبوونی بارزانییه کان
35 35 36 38 42 44 46 48 49	- شوینی نیشته جیّبوونی بارزانییه کان

53	- لەستىدارەدانى شتىخ عەبدولسەلام لەگەل سى لە ياوەرانى
56	- سيماو روخسارى شيخ عهبدولسهلام
	وَتَارِي سَيْعِهُم:
57	– شـێخ زاريي زەوبەعى
58	– کوژرانی کۆلۆنێڵ لیچمان
60	– كۆلۈنێڵ ليچمان كێيه!
62 ,	- ئەو رووداوە پ _ې مەترسىيانەي لە موسل رووبەرووى كۆلۈنێـل لىچـمـان بوونەوە
66	- كۆلۈنێڵ ليچىمان لە ناوچەي دلێم
69	- چۆنيەتى گيرانى شيخ زارى
72	- شیخ زاری له بهردهم دادگادا
73	_ – جیاوازی گیّرانهوهکان دهربارهی بکوژانی کۆلۆنیّلّ لیچمان و

ژیّدهرهگان ٔ

- ١- ابراهيم خليل أحمد: التأريخ والمؤرخون الموصليون المعاصرون، بحث ضمن موسوعة الموصل الحضارية، ج ٥، الموصل- ١٩٩٢.
- ٢- شاكر خصباك: الكرد والمسألة الكردية، منشورات الشقافة الجديدة، بغداد ١٩٥٩.
- ٣- عبدالمنعم الغلامي: أسرار الكفاح الوطني في الموصل ١٩٠٨-١٩٢٥، مطبعة شفيق، ج ١، بغداد - ١٩٥٨.
- ٤- عبدالمنعم الغلامي: ثورتنا في شمال العراق ١٩١٩-١٩٢٠، مطبعة شفيق، ج ١، بغداد- ١٩٦٦.
 - ٥- عزيز شريف: المسألة الكردية في العراق، (دون مكان)، ١٩٨٧.
- ٦- فاضل البراك: مصطفى البارزاني الاسطورة والحقيقة، مطابع دار الشؤون
 الثقافية العامة، بغداد ١٩٨٩.

